

Hemelschen Parnassus-bergh, met verscheyde sang-dichten betuynt

bron

Hemelschen Parnassus-bergh, met verscheyde sang-dichten betuynt. Johannes van Gelder, Leiden
1676

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_hem002heme01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

De Hoogh-tijd der Geboorte onses Heeren Jesu Christi.

Lof-sangh ter eeren der HH. Dryvuldighey, over de weldaet der Menschwordinge, ende Geboorte Jesu Christi onses Salighmakers.

Stem: *Benedicta sit sancta Trinitas.*

O Eeuwigen Godt, groot zy uwen naem,
God Vader, God Soon, en God Heylig Geest te saem.
Eer, en lof zy u inder eeuwighey,
Weest geloofst Dryvuldighey.

Wy loven u, ô Heer, die ons mede-deelt
U eeuwigh Woord en gelijkformigh evenbeeld,
Eer en lof zy u inder eeuwigheit,
Weest gelooft Dryvuldigheit.

Komt mensch, en alle die'r buyght u ter aerde neer
Voor den Nieuw-geboren Soon van Godt den grooten Heer.
Eer en lof zy u inder eeuwigheit,
Weest gelooft Dryvuldigheit.

II.

Stem: *Als 't begint.*

LAet de trompetten slaen door Steden ende Kercken,
Dat y der magh verstaen Godts wonderbare wercken.

Neen, neen, ô Coridon. dit Kintjen uytverkoren
Is in een arme Stal in stilligheyt geboren.

Den oorlogh die gaet aen: laet al de trommels roeren,
Want Godt den grooten Heer, die komt den oorlogh voeren.
Neen, neen, ô Coridon, laet d'Herdertjens van buyten
In Peys en soete Vrêe wat spelen op haer fluyten.

Laet maecken een Paleys van gout en diamanten
Voor onsen grooten Godt verçiert van alle kanten.
Neen, neen, ô Coridon, dit Kintje nieuw geboten,
Heeft desen slechten Stal voor sijn Paleys verkoren.

Nu Koningen spoedt aen uyt d' Oosterrijcksche Landen,
Valt ne'er voor uwen Heer en doet hem offerhanden.
Neen, neen, ô Coridon, voor al dees rijcke Heeren
't Is best dat wy voor uyt ons giftjens gaen vereeren,

De poorten van de Hel beginnen nu te beven,
 En al des Duyvels kracht begint sich te begeven;
 Want door dit Godtlijck Kindt in doecken teer gewonden,
 Haer heerschappy en macht sal worden ingebonden.

Maer in den Jonghsten Dagh met Donder en Trompetten,
 Sal hy de Werelt heel in vlam en vyer gaen setten.
 Nu met sachtmoedigheyt wil hy van kleyn beginnen,
 En door sijn bloedigh Kruys vleesch, doot, en hel verwinnen.

III.

Stem: *Als 't begint.*

AH wat melody in Coridones wey
 Ten nacht isser uyt den Hemel gebracht ://:

'k Sagh een wonder seldsaem licht
 Dalen over ons gesicht:
 En van verr' als een Sterr'
 In dit Dal, en Beth'lems arme Stal,
 Ick riep ons Herders op,
 Die vluchs sich ontwaecten op mijn geklop.
 't Ten was geen droom, wy hoorden al
 Hemels sanck, en soet geschal:
 Dus spoeden wy, en liepen ras
 Na den Stal daer onsen Koningh geboren was.

't Eerste dat men sagh, daer een teer Kindtje lagh
 In 't stroy, en voor Wiegh een Krebbe vol hoy ://:
 Sonder kleeren, sonder dack,
 In gebreck en ongemack:

Heer en Godt in een kot,
 En een vuyl dal van een Beesten-stal.
 De Herderinnen gauw
 Bevrijdden het Kindt van de felle kauw,
 Gaven 't deksel, doeck en kleedt,
 Tot meer hulp en dienst bereedt.
 Het lachten ons soetjens aen,
 En sijn eerste Vrienden heeft vermaeck gedaen.

Die na Moeder vraeght, die vindt een teere Maeght,
 Die 't Kind op den schoot met doeckjens bewindt ://:
 Daer het jammert van den dorst,
 Leght sijn mondt aen Moeders borst,
 Sich buyght, ende suyght,
 Maer sijn lust is noch niet uytgeblust.

Dus weest, O mensch verblijdt!
 Als dit Kindt dorst na u saligheyt.
 Coridon speelt op de fluyt,
 Titer trock de moesel uyt:
 En songen rondom de Stal,
 Daer den nieuwen Koningh lagh van 't Aerdsche dal.

IV.

Stem: *Als Daphne d'overschoone Maeght.*

NOyt lichter, en noyt soeter nacht
 En hebben de Sterren op d'Aerde gebracht,
 Dan als eens over Beth'lems Stal,
 Het Hemels Hof open gingh met soet geschal.

Gloria, gloria hoorde men singen,
Gloria zy den grooten Heer.
Herders en Schapen begonnen te springen,
En deden haren Schepper eer.
't Scheen als den dageraet,
Wanneer de Son opgaet,
En al dat fluytende Vogel-gediert
Haer komste met soeten sangh heugelijck viert.

Gaet heen Judaea in 't gemoet,
En valt hem met allen eerbiedingh te voet.
Maeckt hem een beter huys bereyt,
Die tusschen twee Dieren in krebb' en hoy leyt.
Suld' uwen Heer en Schepper gedoogen,
Die ghy soo langen tijdt hebt verwacht,

Dus sien te leggen nu voor uw oogen
In eenen slechten Stal veracht?
Spreeckt sijn teere Moeder-Maeght,
En sijn Behoeder vraeght:
Wat voor een Kindt hier in de Stal?
't Is uwen Messias, en Schepper van al.

Hy is 't die u geschapen heeft,
En leven, en voedsel aen yder een geeft.
Die Aerd, en Hemel heeft gesticht,
En Son, Maen, en Sterren met Stralen verlicht.
Al lijd hy gebreck, hy is rijk van schatten,
En heeft u goed oock niet van doen.
Hemel noch Aerde sijn macht kan vervatten,
Al is 't een Kindt kleyn van fatzoen.

Het soeckt u hert alleen;
 Dat maer, en anders geen.
 Geeft hem dan menschen een goeden wil,
 Soo sal in u rusten Emmanuel stil.

V.

Stem: *Quon' son la trompette cornette.*

TYter siet die Sterre
 Van verre,
 Sy geest soo schoone licht,
 En blaect in ons gesicht.
 Ah hoe wonderlijcke nacht!
 Wat magh sijn desen schijn?
 Het is ons wel onverwacht.

My dunckt dat ons Schapen
Al slapen,
De Lammers sijn oock wel,
En maecken vrolijck spel.
Wie sagh oyt soo schoonen nacht?
Weetge niet wat 't bediet?
Het gaet anders als het plaght.

Hoort toch dese fluyten,
En luyten;
Ick hoor een soet geschal
Niet verr' van desen Stal.
O vermaeckelijcke Nacht!
Laet ons sien, oft misschien
Ons yet wonders is gebracht.

Waer toe al dit klingen,
En singen,
Seght Coridon, seght Maet,
Is 't dat ghy dit verstaet?
Hooft wat lieffelijcken sanck,
Gloria, Gloria,
Gloria is al 't geklanck.

Herders gaet den Heere
Vereeren:
Hy light in eenen Stal,
Die Schepper is van al.
Siet eens hoe hy weent van pijn:
Gaet'er by, en weest bly.
Ghy sult d'eerste Vrienden zijn.

VI.

Stem: *Den Donderdagh leyt &c.*

OP Herdertjens, staet op, en maeckt u op de baen,
 En wacht niet na den dagh, de Son is opgestaen.
     Siet wat een licht in ons gesicht
     Schijnt door den nacht,
 Dit heeft den Soone Godts mede gebracht. ://:

En hoorde niet dat Snaren-spel, en soeten lof?
 Sijn Hovelingen maecken vreught rondom sijn Hof.
     Loop Herders siet, wat'et bediet
     Dit licht, en sanck,
 Gaet speur'et licht, en hoor'et geklanck. ://:

Den alderhoogsten Heer, en Schepper van ons al
 Sult ghy te Beth'lem sien in eenen vuylen Stal:
 Daer light hy blood in koud, en nood;
 Weent als een Kindt.
 Gaet toont dat ghy hem weder bemint. ://:

VII.

Stem: *Reveillez vous bell' endormie.*

GLorie en lof uyt 's Hemels throonen,
 Songen die Engelen al verblijdt:
 Gloria speeldens op alle toonen.
 Hemel, en Aerde vrolijck zijt.

Uwen Messias is geboren,
 En is te vinden in desen Stal.

Sonder hem waerde gy al verloren:
Hy is den Herder van u al.

Herdertjens weckt u Lammers en Schapen,
En maeckt u vaerdig al op de baen:
Ten is geen tijd van langer te slapen.
Wilt al te samen na Beth'lem gaen.

Troost ende vrede zy alle menschen
Van goeden wil, en stil gemoet.
Komt hem te gader wellekom wenschen,
En seggen: Jesu weest gegroet.

Gloria moet'et aardrijck singen,
Gloria zy den grooten Heer.
Gloria Schepper van alle dingen,
Gloria, lof, en hoogste eer.

VIII.**Stem: *Eerste Carileen.***

ALs de Son uyt d'oogen was verdwenen,
En den nacht had aengebrocht:
Soo dat Maen noch Sterren en verschenen
In een stille duyster Locht:
Een Maget jong en reyn
Heeft op der Aerd', en in den Nacht gebaert
Een nieuwe Sonne-schijn.
O held're Stralen, ô schoonen dageraet!
Soo gy komt dalen, Het Aerdriek open gaet,
En haect, en smaect den soeten dauw,
Die wort ons gestort uyt het Hemels hoog gebouw.

Wat geluyt komt ons in d'ooren tuyten,
Boven uyt des Hemels-hof?
Een geschal van Stemmen en van Fluyten
Hoor ick klincken Godes lof,
Men singter Gloria
Tot lof en eer van Godt den hoogsten Heer,
Met vreugt Alleluia.
O wat genugten, wat blijdschap over al?
Weg al het sugten uyt dit tranen-dal,
Alleluia, en Gloria
Is 't woort dat men hoort: yders hert dat langter na.

Weest verheugt gy soete Pluyme-Diertjens,
Met vermaeckelijcken sanck,
En met duysent treckjens, duysent swiertjens

Maeckt geratel, en geklanck.
Komt sit op 't Beth'lems dack,
Rondom den Stal, en singt daer over al,
En springt van tack op tack.
Komt wreede Dieren by dit Onnoosel Lam:
Leeuw, Tyger, Stieren, en wort hier soet en tam.
Legt af u straf en wreed' gemoet.
Buygt neer voor den Heer en hem al eerbieding doet.

O gelukkig Beth'lem kleyne Stede,
Paradijs hof der wellust,
Want gy zijt den stoel van soete vrede,
Daer den nieuwen Adam rust.
In 's midden van u Landt
Tot onser baet den Boom des Levens staet

Vermaeckelijck geplant.
 Pluckt sijne Vruchten, op dat gy eeuwig leeft:
 Smaeckt de genugten die desen Boom u geeft.
 Hy sal u al in soete vrêe
 Met lust en met rust brengen 't eeuwig Leven mée.

IX.

Stem: *Als 't begint.*

O Nacht, ô blijden Nacht, die t'onser troost en baet,
 De Dagen van het Jaer in vreugd te boven gaet.
 Als Godt en Mensch
 Sich quam vertoonen,
 En by ons woonen
 Yeders hoogste goed en wensch.

Zijt wellekom lief Kindt wel duysentmael verwacht,
Ten lesten eens gekomen neer in desen nacht.

Tijd van geluck,
En nacht vol vreugden,
Die't al verheugden,
En ons losten uyt den druck.

Gegroet soo moet ghy wesen Kind Emmanuel,
O liefste Vriend, en Broeder! gy komt aerdig wel

Ons droevig Land
In vreugd verkeeren,
En ons vereeren
Met uw komste bly Gesant.

Gegroet zijt Moeder-Maeght, die uwen Schepper spijft,
En ons kleyn Broedertjen u Moeders hert bewijst.

Al uwen dienst
Aen sijn teer leven,
Die sal ons geven
Nieuwen Geest en dubbel winst.

Wie geeft ons nu meer Tongen als de Duynen sand,
En veel meer Stemmen als'er Kruyden zijn op 't Land?
Uw soeten Naem
Gaen wy dan singen,
En opwaerts dringen
Boven 't Firmament te saem.

X.**Stem: *Als 't begint.***

HOorst gloria singen, en nader aendringen,
Ons Schapen van slapen ontspringen.
Ah wat stemmen nederdalen
Uyt des Hemels hooge Zalen,
En herten vol smerten ophalen.

Van waer al dees Scharen, en Orgels, en Snaren,
Met lof-sanck, en vreugd-klanck vergaren,
Siet den Hemel staet heel open,
En doet ons veel goeds verhoppen.
Wy moeten ons spoeden aen 't loopen.

De Lichten die blaecken, doen yder een waecken,
En 't Aerdrijck heel vrolijk vermaecken.
Goude tijden, vreugde-vyeren
Desen armen Stal omswieren,
En Beth'lem, en Beth'lem verçieren.

Gaet Herders Godt eeren, een Kind sonder kleeren,
Dat komt u, dat komt u hier leeren
Smaed en armoed' te verdragen,
Noch van smert, noch leed te klagen.
Dit is sijn, dit is sijn behagen.

O Jesu ons Broeder, Maria sijn Moeder,
En Joseph uw's Heere behoeder.
Wilt verhooren onse bede,

En vergunnen aen ons mede
Met luste, en ruste de vrede.

XI.

Stem: *O quam incunda!*

Verblijd u Aerde, die eertijds baerde
In pijn, en droefheyt bitter ongenucht.
Komt hier aenschouwen, en met betrouwen,
Singt lof en danck voor dese blijde vrucht.

Wat wonder wercken wy hier bemercken?
Den grooten Godt word voor den Mensch een Kind.
Komt hem aenschouwen, en met betrouwen,
Singt lof en danck, die u soo seer bemind.

Nu is geboren den Uytverkoren,
En lang-verwachte blijdschap van den Mensch.
Komt al aenschouwen, en met betrouwen
Singt lof en danck met herte-lust, na wensch.

En wilt niet beven, hem is gegeven
Den naem van Jesus, en Emmanuel.
Maer komt aenschouwen, en met betrouwen
Singt lof en danck voor dit soet liefde-spel.

Hy ligt bewonden voor uwe sonden
Als een onnoosel Kind door liefde teer.
Komt stelt uw sinnen om hem te minnen
Voor alle goed: 't is uwen Vriend en Heer.

XII.**Stem:** *Amour pardonne moy.*

Zijt wellekom, groot Kind, verwacht in onse Landen
 Geboodschapt uyt de Locht.

Die Son en Maen bestiert, door wie de Sterren branden,
 En d'Hemels ommegeaen: Wie heeft u hier gebrocht?

Gegroet soo moet ghy zijn voor duysent jaer beschreven,
 En daer toe duysent jaer.

Ten lesten tot u volck gekomen in dit leven,
 O Gast van Abraham, ô Jacobs Worstelaer.

Maer siet doch eens hoe kleyn, hoe teer is hy geworden
 Die sijn macht wijd verspreyt?

Die d'Aerd' niet en besluyt, noch Hemel kan omgorden,
 Word met een hand gevat, en weêrom neer geleyt.

Ghy Prins van Canaan, daer al de Beeken vloeyen
 Met honig ende wijn.
 Daer 't noyt geen Winter is, daer Velden altijd bloeyen,
 Hoe sien ick u soo naeck, die weeldrig plegt te zijn?

Dat nu de Dochters al van Zion komen spreyden
 Haer klee'd'ren over hem,
 En met haer tranig nat soo armen Stal beschreyden,
 Want Jesus in sijn smert en vind noch traen noch stem.

XIII.

Stem: *Jesu mi quid in amoribus est!*

GRoote Godt, was uwe liefde soo groot,
 Dat gy voor ons komt beneden in koud' en nood?

Waren wy soo seer van u bemint,
Die soo kleyn van stof geschapen zijn?
O grooten Schepper het is onverdiend.

Als ghy dan hebt willen komen hier neer,
Waer is het Hof, en den sleep van soo machtig Heer?
Dit is al te slecht voor uwen staet,
In een stal, en soo ellendig dal
Sien ick u Jesu leggen op de straet.

Is den Mensch dan soo wreed, en onbeleefd,
Dat hy sijn Schepper en Godt geen wooning geeft!
't Is voorwaer, ô Heer, 't is ons misdaed,
Die u maeckt soo veracht ende naeckt,
En u, ô Jesu diep in 't herte gaet.

Weest gegroet, alderhoogsten Heer en Godt,
 Voor ons vernedert op d'Aerd' in een Beeste-kot.
 Wel gekomen, die ons Herder zijt,
 En ons al hier roept tot uwen Stal.
 Wy komen Jesu tot u al met vlijt.

XIV.

Stem: *Compagnion depuis quelques jours.*

WEest verblijd over een kleyn Kind,
 Dat ons soo seer bemint.
 Het is ons gegeven
 Tot het eeuwig leven,
 In den nacht lanck verwacht
 Is gebracht onse saligheyt;
 Aerd' en Hemel weest verblijd.

Dit soet Kind scheen een diamant,
Die in de Sonne brant.
Sijnen Mond, en Oogen
Kost sijn stam vertoogen.
In den nacht lang verwacht
Is gebracht onse saligheyt:
Aerd' en Hemel weest verblijd.

Jesu soet, die hier ligt vol smert,
Kom rust in ons hert.
Dit gaen wy bereyden
Sonder te verbeyden.
In den nacht lang verwacht
Is gebracht onse saligheyt:
Aerd' en Hemel weest verblijd.

XV.**Stem: *Als 't begint.***

HOoghsten Schepper, kleynste Kindt,
Strengen Rechter, trouwen Vriendt;
Godt en Mensch, die ons bemint,
Light in eenen Stal naeckt, berooft van al,
Die Aerd' en Hemel heeft gebouwt.
Siet eens hoe hy hier als het snoodste dier
In een Kribbe leyt verdouwt.

't Is nochtans den selfden Godt,
En den Heer van Sabaath,

Die ons kondight sijn gebodt.
't Is den hoogsten Vorst, die wel eertijds dorst
Pharaos macht in Zee verslaen,
Als hy al sijn Volck, deed' met eene Wolck,
Door twee Water-wallen gaen.

't Is dat eeuwig Woord, en Licht,
Die de Wereld heeft gesticht,
En met Sonne-schijn verlicht.
't Is sijn werck, en hand al dat hier geplant,
En in des Hemels ronde blaect.
Maer hoe is 't verkeert? niemant hem en eert
In dees wooning arm en naect.

Waer is al uw macht, ô Heer?

Waer is al den pracht, en eer?
Zijt gy dan geen Schepper meer?
Is dan al u Hof neergesteld in stof,
En in eenen Stal verwaeyt?
Waer is uwen staet, die noyt van u gaet?
Hoe is dit aldus verdraeyt?

Al schijnt gy arm, men kent u wel:
Want gy zijt Emmanuël.
Ten is maer al liefde-spel.
Dat gy licht veracht, doet den dwasen pracht,
En der menschen trots gemoedt.
Schepper, Godt en Heer, lof zy u, en eer;
Siet wy vallen u te voet.

XVI.

Stem: *Dat ick een Honing-bieke waer.*

Zijt wellekom, ô Jesu soet
By ons in desen nacht geboren.
    O Kind uytverkoron,
    Weest van ons gegroet.
Gy zijt den minnaer van den Mensch,
O Heer, ons saligheyt, ons hoop', en wensch,
    Die word in eenen Stal
    Geboren voor ons al.

Hoe ligdy Jesu dus veracht,
Godts Soon van yder een verlaten,

Op gemeene straten,
Sonder eer, of macht?
Wel isser dan geen beter dack
In Beth'lems steed' tot uw rust, en gemack,
En moet gy buyten staen,
Daer ander binnen gaen?

Judaea onbermhertig Land,
Dit schandig stuck doorbreeckt de Wolcken,
En voor alle Volcken
Roept wraeck van Godts hand.
Is dit de komste van den Heer,
Die inghaelt moest zijn met vreugt, en eer?
Is hy daerom verwacht,
Om soo te zijn veracht?

Mocht ick na mijnen wil, en sin,
 Lief Kind, u in mijn huys ontfangen,
     Hoe sou ick verlangen
     Na uw soete min?
 'k Sou u decken een ledekant,
 En brengen u gerief met spoedt ter handt,
     En maecken dat gy waert
     Van koud'. en windt bewaert.

XVII.

Stem: *Al die in de werelt woelen.*

GOdt, en Mensch die word ons Broeder,
 Ons Verlosser, ons Behoeder,
 En hy light in Beth'lems Stal.
 Die de werelt heeft geschapen,

Komt hier by de beesten slapen,
Arm, en naeckt berooft van al.

Zijt gy niet den selfden Heere,
Vol van glorie, vol van eere,
Onder wien buygt alle macht?
Die AEgypten hebt geslagen,
En doen beven door uw plagen
Met ontsachelijcke kracht.

Het was uwen arm rechtveerdig,
Die Sennacherib hooveerdig
Met sijn Heyr-kracht sloeg ter aerd.
Hoe sien wy u nu verachten,
Sonder staet, en sonder krachten,
Die een schrick der werelt waert?

't Sijn de wercken van uw handen,
Son, en Sterren die daer branden
Boven in het Firmament.
Al den rijckdom vander Aerde
Heeft alleen van u sijn waerde:
En gy ligt hier onbekent.

Maer dit zijn der liefde vonden,
Die u Jesu heeft gesonden
Tot een Hemels minne-spel.
Nedrigheyd wilt gy ons leeren,
En ons herten tot u keeren,
Liefste Kind Emmanuël.

XVIII.**Stem: *La Suedoise.***

NAer dat eens uyt des Hemels Zalen
    In het Joodsche Landt,
Tot een reyn Maeght quam dalen
Den blijden Bood', en Godts Gesant.
    Dus heeft dat Goddelijcke licht
Godts Vaders Soon met sijne soete stralen,
    Als een minne-schicht
In mijne ziel der Liefde brand gesticht.

Ah! hoe seer speelen ons gedachten,
    Op u Bethlehem,

Daer eertijds eens by nachten
Sich hooren liet die blijde stem?
Gloria zy dat hoogste goedt,
En vreed' aen al, die sijne komst' verwachten
Met een stil gemoedt,
En een bly hert dat altijd vrede voedt.

En wilt niet vreesen Herder scharen:
En weest niet gestoort,
Ick kom u openbaren,
En vreughdig woord noyt meer gehoort.
Godts Soon is Mensch in Beth'lems Stal,
Van een reyn Maeght in desen nacht geboren,
Die u lieden al,
En heel de werelt eens verlossen sal.

Wie geeft my u, mijn liefste Broeder,
Die als Godt, en Mensch
Aen't hert rust van u Moeder,
Dat ick u soenen mach na wensch?
Ick blijf u by, ô Hemels Kind,
En hiel u vast, mijn soeten Minne-voeder:
Want ick nergens vind'
Op d'Aerd' oft in den Hemel waerder Vriendt.

Uw soeten Naem sal ick verkonden,
Dat hy wort vermaert,
En Jesum alle monden
Gestadig singen opder Aerd.
Dat al de Vogels van het wout,
En alle dier in Jesus lof verslonden

Visschen stom, en koudt,
En wat'er leeft u soeten Naem onthoudt.

XIX.

Stem: *Courante la Reyne.*

Singht lof, en glorie, victorie!
Godt gaet ons vertoonen het liefde-spel.
    Komt menschen aenschouwet wel,
    Ghy sult hier vinden in eenen Stal,
Een soet teer Kindt, dat u seer bemindt,
    Schepper van ons al.

O stercke liefde, ô liefde,
Die Godt dwingt oock onder uw heerschappy.
    Ghy leydt hem gelijk een Kindt,

En maeckt hem door u streelen blindt,
Dat hy Mensch wort, en sijn Bloed verstort
Voor ons slaverny.

Maer kleynen Samson, ô Jesu,
Hoe heeft u de liefde aldus berooft,
Dat gy hier soo koudt, en bloodt
Moet in genade zijn van de doodt?
Waer is uw macht? liefde neemt uw kracht,
En brengt u in noodt.

Hy light in doecken gebonden,
Sa roept nu Philistijn' over hem.
Nu liefde heft op uw stem,
Gy zijt die Dalila, die hem bind.

Dat den vyand slaet op hem de handt,
Siet hoe hyse wint.

d'Hel die moet swichten en beven,
Ja vreesen soo teer, en gewonden Kindt.
Al isset door liefde blindt,
Het sal den Philistijn verslaen,
Als die kleyn' hand breken sal den band,
En ons los doen gaen.

XX.

Stem: *Cingite floribus.*

GY zijt ons Prins, en Heer
En wy maer flaef, en knecht.

Wy staen na pracht, en eer,
En hy light hier soo slecht.
't En was geen reden, dat g' hier beneden,
O grooten Godt! quam 't dalen in een Stal.
't En was geen reden, dat g' hier beneden,
O grooten Godt! quam 't in dit tranen-dal ://:

Hoe kost gy laten, Heer,
U Vaders machtig Hof,
Om hier te dalen neer
In aerde, slijck, en stof?
't En was geen reden, dat g' hier beneden,
O grooten Godt! quam 't dalen in een Stal.
't En was geen reden, dat g' hier beneden,
O grooten Godt! quam 't in dit tranen-dal ://:

De liefde stierde my,
 Die ick uw ziele draeg.
 O mensch! noch weygert gy
 Den dienst die ick u vraeg.
 Was 't dan niet reden, dat ick beneden,
 Ondanckbaer mensch, quam dalen in een Stal?
 Was 't dan niet reden, dat ick beneden,
 Ondanckbaer mensch, quam in dit tranen-dal ://:

XXI.

Stem: *Gallas il n' est plus à propos.*

WY groeten u, ô eeuwig Woordt,
 Gedaelt uyt 's Hemels thronen,
 Om by ons hier te woonen,
 En vieren uwe bly geboort.

De Seraphinen al verheugt
In de Locht, Sanctus, Sanctus singen,
En gloria ://: met volle vreugt,
Dat mensch en dier verblijdt met vlijt opspringen.

Hoe komt gy in soo armen Stal
Van Bethlehem te rusten,
Van nooddruft, en wellusten
Verlaten, en berooft van al?
Is dat een Hof van sulcken Heer,
En God s Soon? wien de Cherubinen
Ter aerd' geboogt ://: bewijsen eer
Met een groot heyr, en choor der Seraphinen.

Staet op Jerusalem verblijdt,
En gaet Jehovah groeten,

En valt hem neer te voeten,
Die d'aldernaeste vrienden zijt.
Maeckt hem een Konincklijcken throon,
En Paleys, hooger veel verheven,
Dan Salomon ://: brengt hem de Kroon
Van Majesteyt, die 't al, die 't al doet leven.

XXII.**Van de Besnijdenis onses Heere Jesu Christi.****Stem: *La Princesse.***

U We liefde is te groot,
Bid u wilt noch wat vertoeven,

Jesu nieuw-geboren Kindt.
Rust toch op uw Moeders schoot,
U teer bloedt sou haer bedroeven,
Sy heeft u te seer gesint.
De besijdingh is te wreedt
Tot U, en uw Moeders leedt,
Gy zijt noch te jonck van jaren,
En tot lijden onbereedt.

Wat raeckt u der Joden Wet?
Gy en zijt die niet verbonden,
Al zijdy van Adams stam.
Door u is hy ingeset
Tot vergevenis der sonden,
Suyver en onnoosel Lam.

Maer dit is der liefde vond,
Die neemt op den last der sond,
Tot betaling onser schulden,
En brengt u in dit verbond.

Wel dan, Jesu, moet'et zijn,
Dat gy voor ons wilt gaen lijden,
En soo harde Wet bestaen?
Wy beloven voor die pijn
Den naem Jesus te belijden,
En tot uwen dienst te staen.
Geef dy voor nieuw Jaer u Bloed,
Wy aen u ons hert, en goed.
't Is een salig Jaer beginnen,
Jesu van u liefde soet.

XXIII.**Lof-sang van den H. Naem Jesus.****Stem: *Ambrosianae laudes canite.***

ICk groet u Jesu duysent duysentmael,
Die ons besoecken komt in 't tranen-dael.
Soet Kindt weest duysent duysentmael gegroet
Die voor ons stort u teer onnoosel bloedt.

O Chiste Jesu, Jesu Christe soet,
Besproed ons met een druppel van u Bloedt.
Dan sullen wy gaen singen t'allen tijdt,
Hoe dat gy onsen Herder Jesus zijt.

O Naem die eerstmael is door Godts bevel
Geboodschaft van den Engel Gabriel!
O schoonder Naem als is den dageraet!
O soeter Naem als is den Honingraet!

O klaerder Naem als d'helder Sonne-strael!
Naem rijcker als reyn gout oft fijn metael.
O Naem veel meerder als het Keyserrijck!
Naem Jesus waerdig sonder sijns gelijk.

Weest Jesu duysent duysentmael gegroet,
En uwen Naem geprent in ons gemoedt.
Blijft eeuwiglijck, en leeft by ons te gaer:
Wy schencken u ons hert voor een Nieuw-Jaer.

XXIV.**Openbaringe der drie Koningen.****Stem: *Cessez mon chaste Seraphim.***

STaet op Jerusalem, staet op en waeckt,
 Siet hoe dees Sterre, siet hoe dat dees Sterre blaecht.
 Dat eeuwig Licht is neer gekomen,
 En heeft by u sijn rust genomen.

De Heyd'nen sullen tot uw glorie gaen:
 De Wijsen uyt den Oost', de Wijsen komen aen.
 Sy komen haren Koning groeten,
 En vallen haren Godt te voeten.

Sy brengen giften, Wieroock, Myrrh' en Gout,
 Als Koning, Mensch, en Godt, die 't Aerdrijck heeft gebouwt.

In Bethlehem daer sy hem vinden
Verstooten van sijn naeste vrinden.

Sijn Rijck en is van dese werelt niet,
Gelijck men uyt, gelijk men uyt dees Sterre siet.
Noch hy en komt geen Rijck verderven,
Maer wilt u 't Hemelrijck doen erven.

O kleynen Koning, Mensch, en grooten Godt,
Gegroet zijdy, gegroet ô Heer van Sabaoth.
Wy willen u oock eer bewijsen,
En over al uw wercken prijsen.

XXV.

Stem: *Petite Alteze.*

Siet eens Jerusalem, hoe uyt den Oosten
De macht der Heydenen komt spoedig aen:

Daer u in duysternis den Heer komt troosten,
Die als een helder Son is opgestaen.
    Staet op, en word verlicht,
    Nu Godt voor u gesicht
    In Beth'lem sich vertoont,
    En by u woont:
En als de Werelt heel verduystert lagh,
Sijn heerlijkheit quam brengen aen den dagh.

De Koningen van Tharsis, en d'Eylanden
Die brengen Wieroock, Myrrh', en Gout voor al:
En die van Saba met haer offerhanden
Vereeren Godt en Mensch in Beth'lems Stal.
    Gelukkig kleyne Stadt,
    Daer soo verborgen schat,

Van Godt ons uytgestort
Gevonden word.
Den Hemel is u gunstig, die u geeft,
Dat uwen Heer, en Schepper by u leeft.

Lof zy u Koning, Godt, en Mensch geboren,
Die een geworden zijt van ons getal,
En soecken komt den mensch soo lang verloren,
En vond hem in een armen Beesten-stal.
Weest wellekom soet Kindt,
Die ons geluck bemint,
Wy geven u te pand
Tot offerhand
Een danckbaer hert vol Wieroock, Myrrh', en Gout,
Dat gy ons Heer en Koning blijven soud.

Hoogh-tijd en Feest-dagh van Paesschen.

I.

Stem: *O quam amabilis es Jesu!*

Den blijden Paesschen komt ons bieden
Geluck, en vreugd, en soeten tijd:
Als Jesus yder een verblijd,
En vrede wenscht aen alle lieden.

Alleluia met bly geschal
Wort nu gesongen over-al.

Wilt nu den tranen vloedt afvagen,
Maria Moeder vol van smert:
Dat bloedig swaerdt moet uyt u hert:
G' en moogt den rouw niet langer dragen.
Alleluia word voor u Soon
Gesongen nu met blijden toon.

Gy Magdalena laet u weenen,
U liefften Heer is opgestaen:
De droefheyt is voor by gegaen;
Getuygen zijn het Graf, en Steenen.
Maer singt de blijde Engels na,
Alleluia, alleluia.

Komt oock Apostels hem ontmoeten,
Ten is geen tijd van schroomen meer,
Ontfangt nu troost van uwen Heer.
Hy komt u met den vrede groeten.
Alleluia hem welkom biedt,
Als gy den Heer verresen siet.

Verwinner Jesu, uw victorie,
De Dood, en Hel nu triumpheert,
En over 't Aerdrijck domineert,
Gy zijt den Koning vol van glorie.
Alleluia singt alle geest
Op desen Dag ons Heere-feest.

II.

Stem: *Gallas il n' est plus à propos.*

Den droeven dag is nu voor by
 Met storm, en bloeden regen.
 Het onweer is gelegen;
 Den Paesch-dag maeck'et Aerdrijck bly:
 Als ons onse Son is opgestaen,
 't Eeuwig Woord uyt het Graf verresen,
 Die met sijn licht, en bly gesicht komt aengegaen,
 En ons vertoont een schoon en vrolijck wesen.

Hy keert verwinner van de Doodt,
 Wien al de Helsche krachteu

Ooch schroomende groot achten,
En treckt sijn Volck uyt d'Aerde-schoot.
Doorbreeckt de poorten van de Hel
Door sijn macht, set de Hemels open,
Daer Cherubins, en Seraphins verheught, en snel,
Sijn blijde komst vol glans, en eer verhoppen.

Heer Jesu, die weer uyt het Graf
Verschoont van Bloed, en Wonden,
Nu vaerdig en ontbonden
Komt vagen onse tranen af;
En brengen het soet Vrede-woordt
Buyten vrees; als in alle Kercken
Alleluia, alleluia men singen hoort
Met bly geluyt, en lof van Godes wercken.

O Prins in glorie triumphant,
 Die ons hebt komen wecken,
 En uyt den Afgrond trecken,
 Verstooten van ons Vaderlandt.
 Geeft dat wy nu met u in deugd
 Na den Vleesch, en den Geest verrijsen,
 Om eer, en lof in 't Hemels Hof met volle vreughd'
 En danckbaerheit altijd u te bewijsen.

III.

Stem: *Qu'on son la trompette cornette.*

KOmt vry u verblijden naer 't lijden?
 Legt vrees, en droefheit af;
 Den Heer is uyt het Graf.

Weest gemoet, en siet hem aen,
Nu ten toon gaef, en schoon,
Naer de dood weer opgestaen.

Vreest niet meer mijn Vrinden beminden:

Maer vrede zy u al,
O vriendelijck getal.
Siet uw Meester weer, en Heer,
Eerst doorwond, nu gesont,
En herstelt in staet, en eer.

My is macht en leven gegeven,

En opper-heerschappy
Op d'Aerd', en Hemel vry.
Gaet verkondigt yder een

Rust en vrêe, blijdschap mêe,
En verlossing algemeen.

Wie door u van sonden ontbonden
Hier werden vry verklaert,
Sijn vry van schuld bewaert.
Ick laet u mijn volle macht,
Ampt, en Stêe, Sleutels mêe,
Met den selven geest, en kracht.

O wat dagh van jeugd, en van vreugden!
O dag van ons geluck,
Die eyndigt allen druck.
Blijden Paesschen, die ons geeft,
Dat den geest op dees Feest
Door nieuw kracht met Jesu leeft.

Hemel-vaert onses Heere Jesu Christi.

Stem: *Laet de trompetten slaen.*

GEest volle Feest-geluyt, gy Seraphinse Chooren,
Dat Aerd' en Hemel magh uw vreugde-sanck aenhooren,
Als uwen Koning komt sijns Vaders Rijck beërven,
Dat hy nu soo veel jaer voor ons heeft willen derven.

Set al de poorten op, en 's Hemels ruyme Zalen,
Gy Princen van Godts Hof, en wilt met Feest inhalen
Den Koning, en den Heer der hoogste heerlijkheden,
Die komt tot sijnen Throon met Majesteyt intreden.

Gaet uwen Opper-Vorst geluck, en welkom bieden:
Dat Hemel, Aerd', en Hel hem sien mag eer geschieden
Van heel sijns Vaders Hof met kroonen in de handen,
Want hy verwinner keert uyt wreed', en strijdbaer Landen.

Wie is den Koning doch vol Majesteyt en glorie,
Die inghaelt moet zijn van ons naer de victorie?
Hy is den stercken Heer, en machtig in het strijden,
Die den triumph verdient, en ruste naer veel lijden.

Klimt tot uw Vader op ter rechterhand geseten,
Daer u tot voetbanck dient den nijd der Aerd' gesmeten.
O trouwen Middelaer! tot leed van ons vyanden,
Wy stellen heel ons saeck, en recht in uwe handen.

Pinxter feest-dag, van Godt den Heyligen Geest.

I.

Stem: *Petit Brisacq.*

DAelt neer Vertrouster, Godt, ô Heyligh Geest!
Besoeckt ons hert van minste tot de meest.
Komt eeuwig goed, en brengt uw gaven mêe.
Vult ons gemoed met uwe liefde soet,
En troostelijcke vrêe.

Ontsteekt de krachten van ons ziel, en sin
Door 't Hemels vyer van uwe reyne min,

Die hier tot quaed, en boosheyt zijn gewent:
Buygt ons verstant, en wil door uwen brant,
Die ons uw' liefde sendt.

O Medicijn! die onse wonden heelt,
Uw' Meester-hand, en kracht ons mede-deelt,
Op dat den wortel van ons sondig quaed
Wordt uytgeroeyt, en niet meer op en groeyt,
Die altijd voorder gaet.

Maeckt ons, ô Geest! met uwe komste rijk,
En met uw gunst aen d'Heyligen gelijk,
Die door uw macht, en wijsheyt hier bevrijdt
Met rust, en loon genieten nu de kroon
Van hare deugd, en strijdt.

Door u de werelt wort tot Godt bekeert:
Den weg der deugd, en saligheyt geleert.
Door u, ô Heylig Geest! de ziele leeft,
Daer gy in woont, en uwe liefde toont,
Haer een nieuw leven geeft.

II.

Stem: *Laet de trompetten slaen.*

DEn Hemel open stond, als Jesus opgetogen
Tot aen Godts Vaders thron sat in sijn hoog vermogen,
Daer al de Cherubins, en al de Seraphinen
Hem songen eer en lof met d'Engels die Godt dienden.

Dus quam Godt Heylig Geest op d'Aerd' oock nederdalen,
En met gedruys van wind verspreyd sijn helder stralen,

Gelijck als tongen vyers, en vlammen op de hoofden
Van Christi nieuwe Kerck, en die in hem geloofden.

Een yder voelde kracht der Godtheyt in hem wercken,
Die sinnen en verstand begonde te verstercken,
En roerde hare tong om met nieuw' vremde talen,
De wonderheden Godts en wercken te verhalen.

De Joden, Joods-genoots, Romeynen, Elamijten,
De Meden, Arabiers, die quamen tot haer vlieten,
Om yder in sijn tael (noyt sulcks geschied te vooren)
Door Mannen ongeleert, Godts wijsheyt aen te hooren.

O Goddelijcke kracht! wat kondy al bestieren,
Als uwen Geest in ons ontsteeckt sijn Minne-vieren?
Deelt ons uw gaven mée, en roert ons hert en tongen
Dat heel de werelt door uw goedheyt werd gesongen.

III.**Stem: *De Son aen 't klimmen.***

O Geest der lichten,
Die in ons hier komt stichten
't Hemels vyer, en doet branden
Door uw krachten alle Landen
    Tot de waerheyt bekeert,
    En den rechten weg geleert.
    Door u sijn opgeweekt,
Die gy uyt het graf der sonden krachtig treckt,
    En doet van de dood oprijzen,
    Om den Hemel aen te wijzen.
    't Is den vinger van Godts hand,
    En onderstand.

Gy doet versmachten
Het venijn der Hetscher krachten,
Die 't geweld hebt gebonden
Van den Draeck in diep afgronden,
En den Prins der duysternis
Houd in dwang, en hechtenis.
Door u de werelt leeft,
En den geest van heylig leven yder geest,
Als het licht van uwe stralen
Op de menschen neêr komt dalen,
En deelt uwe gaven mée
In soete vrêe.

Gy komt ons troosten
Als de Son uyt den Oosten,

Die den nacht doet verdwijnen,
En op't Aerdrijck komt verschijnen.
Dat wy uyt het Graf opstaen,
En den weg des Hemels gaen.
Gy zijt dat hoogste goed,
Die de Ziel in Godt herboren leven doet,
En de droeve komt verblijden,
Door uw gunst in druck en lijden.
Verhoort ons op dese Feest,
Godt Heylig Geest.

Ter eere de alderheyligste Dryvuldigheyt.

Stem: *Bel-Iris.*

GRooten Godt, en Heer van al,
Hoogste goedt, Dry-eenig Wesen,

Waerd' van alle Mensch' gepresen,
Uwen lof ick roemen sal.
Dat een vder u mag kennen,
En aenbidden dijnen Naem;
Om tot uwen dienst te wennen,
Buygen wy ons hert te saem.

Godt den Vader, Godt den Soon,
En Godt Heylig Geest te gader,
Geen van Dry bestaet ons nader,
Onverdeelt in uwen Throon.
Wilt doch onse Ziel bestralen
Met het schijnsel van u licht,
Dat uw Zegen neer mag dalen
Op ons hert, en ons gesicht.

Ons Dry krachten, Godt de Heer,
 Het Verstand, Will, en Memorie,
 Sullen kennen uwe Glorie,
 En u singen lof en eer.
 Maeckt hier van dry suyver maten,
 En uw Wijsheyt daer in stort,
 Als reyn zout in silv're vaten,
 Dat u toegeheyligt word.

Lof-Dichten ter eere van 't hoog-waerdig H. Sacrament des Autaers.

I.

Stem: *Mijn schoonste Phyllida.*

O Jesu weest gegroet ://:
 Oorspronck van alle goed.

Gy komt ons voedsel zijn.
Die nood oock yder een,
En maeckt u ons gemeen
Als Brood en Wijn.
O Jesu soet, Jesu soet, Jesu soet,
Die ons soo voedt.

Hoe sal ick nutten gaen ://:
Met sonden swaer belaeen,
Soo reyn, en waerde spijs?
't Is recht dat ick onwaerd
Gebogen op der Aerd
U eer bewijs.
O Jesu soet, Jesu soet, Jesu soet
Die ons soo voedt.

Voor u de Cherubins ://:
 Met al de Seraphins,
 Liggen ter aerd' gestreect,
 En door eerbiedigheyt
 Voor uwe Majesteyt
 Sich yder deekt.
 O Jesu soet, Jesu soet, Jesu soet
 Die ons soo voedt.

II. **Levende Brood uyt den Hemel gedaelt.**

Stem: *O quam amabilis es Jesu!*

O Hemels Brood van Godt gegeven,
 En neergedaelt hier op der Aerd',

Dat krachten geeft, en ons bewaert
Tot een volmaeckt en eeuwig leven;
Ons krancke ziel en flauw gemoedt
Met dese spijse krachtig voedt.

d'Oud-Vaders eertijds hebben g' eten
Het Manna van seer lichte spijs,
En 't scheen haer al te slecht van prijs,
Noch hebben van ons niet geweten,
Die nu genieten onbeschroomt
Een Brood dat van Godts tafel kooft.

Sy zijn gestorven en begraven,
Die met de schad'we zijn gespijst:
Maer nu den Hemel ons bewijst
Meer gunst, en Goddelijcke gaven.

Die 't ware Manna ons uytdeelt,
Dat leven geest, en wonden heelt.

Een spijs der Engelen bescheyden
Heeft Godt sijn Kinders voorgesteld,
Om haer door dit ellendig veld
Tot 's Hemels Vaderland te leyden,
Een Land vol Melck, en Honing soet,
Dat staeg van vreugden overvloed.

Geen Volck en was by u verheven,
O Heer! noch oyt soo groot geacht,
Aen wien den Hemel heeft gebracht
Reyn Brood, en Spijs van 't eeuwig leven
Een Engels Goddelijck bancket,
Daer Godt ons aen sijn Tafel set.

III.**Verborgen Godt, onder sichtbare gedaenten van Brood ende Wijn.****Stem: *La Bovinette.***

O Jesu die ons mede-deelt
Soo dierbaer spijs van u Vleesch en Bloed,
Een medicijne, die ons Wonden heelt,
En onse Ziele voed.
Ick moet, ick wil, ick sal
U kennen voor den Herder van ons al,

[Di]e tot 's Hemels weyden komt uw Schapen leyden
Uyt dit droevig dal.

Soet Manna boven alle smaeck,
En vruchtbaer Terwe-zaet op ons gestort,
Dat altijd spijst en voed met nieuw vermaeck,
En noyt vermindert word:
Maer van ons ingelijft,
In het genieten wonder kracht bedrijft;
[...]er ons werd gegeven dat wy in Godt leven,
En hy in ons blijft.

O Sonne! die verlicht, en brand,
Belemmert met gedaenten, en figuur;
Werckt gy soo krachtig in dit Ballinck-land,
En achter desen muur?

Hoe sal 't hier namaels gaen,
Als wy eens voor u aenschijn sullen staen,
Daer al de figueren, wolck, gedaent', en mueren
Nu wech zijn gedaen?

Uw' liefde my gantsch tot u treckt
Door soete stralen van u minsaem hert,
En in mijn ziele nieuwen brand verweckt,
Versteenight, en verherdt.
Fornays dat altijd gloeyt,
Waer in des Minnaers hert door liefde vloeyt:
En laet sich ontsteken, smelten, smeden, breken,
Noyt in u vermoeyt.

IV.
Brand-offer der Goddelijcke Liefde.

Stem: *Enfermes moy dans vostre coeur.*

BESluyt u Jesu midden in mijn hert,
Dat door u levend werd.
Ah soo wensch ick te leven.
O wat een leven
Sult gy aen mijn ziel dan geven?
Jesu woont doch in my,
Waer ick gaen blijft my by,
Ick met u Jesu soet,
Die besit mijn gemoedt,
O salig leven!

Waerchtig Manna uyt den Throon gedaelt,
Daer 't eeuwig Son-licht straelt,
Besloten in 't fornays der liefde.
Op d'Aerd' vertreden,
En van haet en nijd doorkneden;
Maer nu weer in ons leeft,
En mijn ziel voedsel geeft,
Om uyt dit tranen-dal,
Daer s'u by wonen sal
In vreugd te treden.

Geen Cherubins dees liefd' en eer bewijst,
Noch Seraphins dus spijst
Den grooten Godt sijn Hemels geesten.
Noyt sy genoten,

Dat in dees spijs is besloten.
 Nu is 't wel openbaer,
 En sijn Woord al te waer,
 Dat Godts wensch, ende sin
 Tot ons vol is van min
 Sijn huys-genooten.

V.

Spijse der Engelen.

Stem: *Repicavan.*

GODt der liefde, hoe hebby ons bedocht,
 Die soo een waerde spijs hebt uytgesocht,
 En uyt'et Hemels Hof ons toegebracht?
 Om te smaken met lust, en vermaken

Niet min als gy aen uwe Engels geeft,
Die u genieten, en overvlieten,
Daer gy met hun leeft.

Hemels Manna door schad'we voorgeleyt,
Waer in bedeckt den schat der Godlijkheyt
Van 's Konings Tafel ons werd toebereyt,
Om te leven nu hooger verheven,
Die door een spijs van 't Godlijk Vleesch, en Bloed,
Als Cherubinen en Seraphinen
Werden opgevoed.

O wat goedheyt heeft Godt den mensch betoont,
Die hy soo rijck'lijck spijst, en met hem woont,
Noyt inder eeuwigheyt kan zijn beloont?
Laet ons singen, als sijn Hovelingen,

Die met eerbieding in het Hemels Hof
Hem roepen Sanctus, en Sanctus, Sanctus,
U zy eer, en lof.

VI. **Ongemeten schat der weldaden Godts.**

Stem: *Gallas il n' est plus à propos.*

WY vallen voor u neer ter aerd',
O Goddelijcke Arcke,
Verbond-kas van Godts Kercke,
Die ons soo rijcken schat bewaert.
Waer in den Heer besloten heeft
Alle goedt./ om ons te betoonen

Een gunstig hert ://: dat in ons leeft,
En wilt daer in sijn Tabernakel woonen.

Miltdadigheyt ons toegedaen,
En goedtheyt ongemeten,
Die niemant magh vergeten,
Noch uyt sijn sinnen laten gaen.
Noyt en heeft Israëls geslacht
Slikken gunst, van den Heer genoten
Door 't Hemels broodt ://: eertijds geacht,
En in Godts Arck tot danckbaerheyt besloten.

Komt al die uyt der Aerde-grondt
Baet, en geluck wilt rapen,
Tot hooger goedt geschapen,

Als gy op d'Aerd' bereycken kondt.
Noyt werdt den ongemeten schat
Uytgeput/ van Godts milde gaven,
Die hier na tracht ://: krijgt altijd wat,
Alwaer hy oock den minste van sijn slaven.

O Arck van 't Nieuwe Testament!
Wy komen u begroeten,
En danckbaer voor uw voeten
Aenbidden 't waerdig Sacrament.
Wie eertijds raeckte Jesus handt,
Boordt, of kleedt/ voelde sijn weldaden,
En wierdt getroost ://: met onderstandt.
Laet ons, ô Heer, oock voelen uw genaden.

VII.**'t Eeuwig Woordt vleesch geworden, ende on ons woonende.****Stem: *Ensin avecque vos chaleurs.***

O Heer! wat is den mensch u waerd,
Die den Hemel laet, en komt leven opder Aerd?
Het schijnt al u vermaeck, en sin
Dus met ons hier te leven vol van soete min.

Jesu, Godts eeuwig Woordt, en Soon,
Hoe moogdy tot ons dalen uyt uws Vaders Throon
Daer soo veel duysent t'uwere eer
Sich ten dienst neder buygen voor u Godt, en Heer

Heeft u, den Mensch dan soo verleydt,
u hert gerooft, dat gy soo nôo van hem scheidt?
Die u soo menig leedt en spijt
t uyt haet toegedragen, hem noch minsaem zijt.

Wast doch, niet al genoeg, en wel,
en dertig jaer in ons vleesch, Emmanuel,
Hier soo verdruckt in smert, en pijn
ondanckbare menschen kleyn geacht te zijn?

O Mensch, dit acht iek noch al niet,
ick vleesch en bloed, en my heel te pandt en liet.
Neemt dan, en eet mijn vleesch, en bloedt;
hy in u mag woonen, die uw ziele voedt.

VIII.**Wonderbare geheymenis onses Geloofs.****Stem: *O Phaëton. Oft Nieuwe most.***

WAt wonderbare werck
 Heeft Jesus aen sijn Kerck
 By laetsten wil bemaect met volle macht,
 En uytgewrocht door heymelijcke kracht?
 Die ons sijn vleesch, en bloedt
 Heeft voor-gerecht, om met een reyn gemoedt,
 Als spijs, en dranck voor onse ziele
 Door uytterlijcken schijn hem ingelijft te zijn.

In schijn van Wijn en Broodt,
 Liet Jesus voor sijn doot

Een wonderbaer verborgen Sacrament,
Sijn Vleesch en Bloedt ons voor een Testament:
Daer hy sich niet ten deel,
Maer Lichaem, Ziel, en Godtheyt al geheel,
Uyt enckel liefde heeft gegeven,
Schoon hy van hier most gaen, en by sijn Vader staen.

Sit nu ter rechterhandt,
In sijn hoog Vaderlandt,
En tot vermaeck sichtbaer in heerlijkheyt
Vertoont aen d'Engelen sijn Majesteyt.
Maer niet-te-min op d'Aerd'
Heeft hy sijn selven oock voor ons bewaert,
Om door een wonder-vondt der liefde,
Te blijven daer hy is, en by ons mée gewis.

Niet sichtbaer voor ons oog,
Tot sinnelijck verhoog,
Maer op sijn Woordt bekrachtigt ons verstandt,
Daer hy een vast geloof heeft ingeplant,
Die ons sijn lichaem geeft,
En op der Aerd', als in den Hemel leeft,
Om noyt van ons sijn hert te scheyden,
Maeckt hy sich ons gelijk, en van ons ziel sijn rijk.

O liefde noyt gehoort!
O kracht van 't eeuwig Woordt!
Dat maer en spreekt, en wordt terstont volbracht,
Wat hebdy niet tot onsen dienst bedacht,
Om in ons heel te zijn,
Neemt de gedaenten aen van Broodt en Wijn,

En schuylt dus onder sichtbaer teeckens:
Siet wat een liefde-spel van Godt Emmanuel.

IX.

Veerachtige verzoeninge voor levende ende dooden.

Stem: *Tweede Charon.*

Hoe schroomelijck was Godt den Heer
Voor al die sijne Wet; en Leer
Vermetelijck dorst overtreden.
Hy donderde met blixem fel,
En storte duysent na de Hel.
Sijn wraeck die heerschte hier beneden.

Maer als den Soon was nêer-gedaelt,
Heeft yders droef hert opgehaelt,

En quam sich minnelijck vertoonen.
Voor levend', en voor dooden staen,
En onse schulden afgedaen
By Godes Rechter-stoel verschoonen.

Hy seght, nu is my alle macht
In Hemel, Aerd', en Helsche kracht
Tot yders hulp, en troost gegeven:
Dus sal ick blijven by den Mensch,
En in hem woonen na mijn wensch,
En brengen tot het eeuwig leven.

Siet hier te pandt mijn Vleesch, en Bloedt,
Dat u verzoening hopen doet,
O sondig Mensch! met schuldt beladen.
Uw toevlucht tot my open staet,

En wie tot mijne Tafel gaet,
Die vindt den throone der genaden.

O Jesu! laet ick tot u gaen,
Want gy treckt ons onwaerdig aen,
Dat ick verzoening' mach verwerven,
Uw Tafel-Vrienden in den noodt
Vertroost gy, en oock na de doodt
Onthaelte om u Rijck te erven.

X.

Krachtige versterckinge tegen de sonden.

Stem: *Komt waerde ziel die door mijn Bloedt.*

KOmt swacke Zielen sonder kracht,
Door uwe kranckheyt onderbracht,

En van uw domme lust bestreden,
Komt tot dit Wapen-huys:
Versterckt uw geest, en leden
Onder 't bloedig' kruys.

Men sal u wapens in de handt
Voorsien, en geven onderstandt,
Om uw quaed' lusten te bevechten,
Die sonder Jesus macht
Geen goedt en kondt uytrechten
Onder voet gebracht.

Dit Godtlijck Vleesch, en dierbaer Bloedt
Geeft vromigheyt aen het gemoedt,
Om sijne swackheyt te verstercken.
Wie van dees spijsse nut,

Die wordt tot vroomer werken
Krachtig onderstut.

Dit waerdig heylsaem Sacrament
Is een bestendig firmament
Tot een rechtveerdig salig leven.
Wie seldom hier verkeert,
Werdt van sijn lust gedreven,
En haest overheert.

O Jesu! die den Mensch versterckt,
En door uw gaven in hem werckt,
Geeft kracht aen afgeflaefde Zielen,
En guntse spijs, en dranck,
Die voor uw Autaer knielen
Overswack, en kranck.

XI.**Medecijne der onsterflijckheyt.****Stem:** *Clares fontaines qui coulez tousjours.*

DEn Boom des Levens heeft den Heer geplant
 In 't Paradijs-hof van sijn Kerck en Landt,
 Om medecijnen tegen 's doodts venijnen,
 En een nieuw leven yder een te geven.

O medecijne der onsterflijckheyt!
 Waer door wy wêer die onbederflijckheyt
 Eertijds verloren, uyt Godt nieuw geboren
 Met wonder krachten in ons ziel verwachten.

Laet ons gaen rusten onder desen Boom,
Dicht by die Honingh-beeck, en Hemels-stroom,
Om van sijn vruchten vol kracht, en genuchten
Tot ons behoeven met wellust te proeven.

Die van dees spijsen nut wordt een nieuw mensch,
Als Adam voor den val na Godes wensch,
Bevrijdt van sterven, om eeuwig te erven
Een salig leven, dat Godt hem wilt geven.

Geeft ons, ô Jesu! door u Vleesch, en Bloedt,
Die gy tot een onsterflijck leven voedt:
Dat wy van sonden, en dood'lijcke wonden
Gaef, en genesen genieten u wesen.

XII.
Gedenckenis des lijdens Jesu Christi.

Stem: *Jesu mi quid in amoribus est?*

Hoe mach oyt/ uyt ons gedachten doch gaen
 U bitter Lijden, en Doodt, die gegrondt moet staen
     t' Aller tijdt wel diep in ons gemoedt,
     Goeden Heer, ô Jesu! die ons meer,
 Dan wy vergelden mogen, gunste doet.

Gy moet ons, tot een zegel-marck gedrukt
 Blijven gestadig in 't hert, en noyt uytgeruckt.
     Maer soo dickmael als gy u ons geeft
     Tot een spijs van alderhoogste prijs,
 Weet dat uw Doodt in ons gedachten leeft.

't Was u Woordt, en u laetsten Testament
 Wel diep in onse ziel, en gemoedt geprent:
 Neemt en eet, dit is mijn Vleesch, en Bloedt,
 Doet dit al, dat ick u geven sal,
 En door dees spijs my in uw herten voedt.

Laet ick noyt uyt uw gedachtenis gaen:
 Maer denckt altijdt wat ick voor u al heb gedaen.
 Als gy dese Offer-spijs ontfangt,
 Om mijn Doodt, mijn Kruys, en Pijnen groot
 My door geduerig' Offerhand' bedanckt.

Jesu soet, die ons aen uw Tafel noodt,
 En daer gedachtenis houden wilt van uw Doodt;
 U oock mede-deelt geheel, end' al,
 Vleesch en Bloedt, uw Godtheyt, Ziel, en Goedt:
 U bitt're Doodt ick noyt vergeten sal.

XIII.**Gave die alle waerde te boven gaet.****Stem: *O quam amabilis es bone Jesu!***

O wat een waerden schat
 By Godt verheven
 Hebd' ons gegeven?
 Het alderrijkste vat
 Hier op der Aerde:
 Uw Godtheyt, Jesu soet,
 U Lichaem, Ziel en Bloedt
 Van hoogste waerde.

Gout, Parels, sijn Gesteent',
 Noch Koningrijcken

Zijn te gelijkken
By 't geen' gy ons verleent
In schijn verborgen.
Wie hadt yet sulcks verwacht?
Gy hebt op ons gedacht
Met gunst, en sorgen.

O mildtheyt al te groot
Voor slechte Vrienden,
Die noyt verdienden
Tw Tafel, noch u Broodt.
Gy geeft ten lesten,
Heer Jesu alle goedt,
En stelt u Vleesch, en Bloedt
Voor ons ten besten.

XIV.**Bandt der Goddelijcke liefde.****Stem:** *Amour pardonne moy.*

O Godt! wat is den Mensch,
 Wat mach u doch behagen,
 Dat gy met hert, en wensch,
 Op sijn verworpenheit uw oogen hebt geslagen?
 Staet hy soo in uw sin,
 O goedtheit vol van min!

Wat hebdy niet gedaen
 Om ons tot u te trecken.
 Wat arbeydt onderstaen?
 Gy tracht door liefde-jacht ons liefde op te wecken,

En maecken handt aen handt
Een vasten liefde-bandt.

Dees heeft een Gastery
Voor ons u doen versinnen,
En seldsaem leckerny,
En wenscht dat wy u weer, gelijk gy ons beminnen,
Uw Tafel is een vondt
Van heylig Ziel-verbondt.

G' en wilt niet dat wy oodt
Van u meer sullen scheidyden,
Die ons soo minsaem noodt
Tot dierbaer Vrienden kost, als gy hier doet bereyden,
En wilt dus ingelijft
Dat ons Ziel by u blijft.

O Minnaer van mijn hert!
Laet ons verbondt gaen maecken,
Dat noyt gescheyden werdt:
Maer eeuwig dueren mach, tot dat wy mogen raecken
By u, daer liefde staet,
En vriendschap noyt vergaet.

XV.**Fonteyne der geestelijcke vreugden.****Stem: *Courante Borbon.***

Komt al die beladen
Met schuldt, en misdaden,

En een beswaert gemoedt.
Vol smerten, vol suchten,
En swaer ongenuchten,
U hert eens open doet.
Komt als een dorstig springend' hart
Tot lavenis van uwe smart
By dees fonteyn, die troost, en vreugt
U geven kan, en 't sondaers rouwig hert verheugt.

Het ydel vermaecken
Van wereldtsche saecken,
En sinnelijcke lust,
Die baren veel smerten,
En maecken ons herten,
En sinnen ongerust.

Noyt werdt een hert met vreugt versaet,
Dat tot de modder-poelen gaet,
En soeckt sijn troost in 's wereldts pracht,
Daer veel sich gaen versmooren dwaes en onbedacht.

Siet hier de fonteyne
Der wateren reyne,
Die kracht, en leven geeft.
Al die met verlangen
Daer troost komt ontsangen,
In ware vreugde leeft.
Geeft Jesu my van desen vloedt,
Die als een reyn' spring-ader doet
Mijn Ziel verquicken, en vermaect:
Lang uytgeteert van droogte na dees Beecke haect.

XVI.**Aldersoetste Bancket, aen welck de Engelen dienen.****Stem: *Wellekom kindeken Jesu soet.***

VEel gelucks Vrienden, die met den Heer
 Aen sijne Tafel als Prinçen eten.
 Veel gelucks voor soo groote gunst, en eer,
 Die Godt sijn huysgenooten hier doet,
 En dient haer spijsse in overvloedt.
     O aldersoetste vreugt-bancket,
 Daer al de hoogste Cherubinen
     Met Seraphins rondom beset,
 En al de Engelsche Chooren dienen.

Wat eer doet Godt de menschen aen,
Die hier als Bruyloft-gasten sitten,
Daer om, end' om sijn Dienaers staen,
Met sijn gewapend' Hemels-hof,
Hem singen heerlijkheyd, en lof.
Het schijnt den Hemel op der Aerd'
Sijn Leger-schaer heeft uytgelaten,
By dese Bruyloft-feest vergaert
Tot onsen dienst als Potentaten.

Dat vry van Saba die Koningin
Salomons wijsheyd kom bemercken,
En met verslagen geest, en sin
Sijn Tafel-dienaers grooten pracht.
Ten wordt hier niet eens waerd geacht,

Daer den onsterffelijcken Heer,
Godt end' Schepper is aengeseten,
En stelt ons een bly-mael ter eer,
Om met hem van een spijs te eten.

Maer wat een heerelijck banquet
Sal hy hier na sijn Vrienden geven,
Die nu sich self tot spijs opset,
En geeft ons een voorsmaeck van die vreugt,
Waer door de Eng'len sijn verheugt.
U Woordt, ô Jesu, ons verblijdt,
En maeckt dat wy het hert ophalen:
Die nu met ons te gast hier zijt,
Ontfangen sult in d'Hemels-Zalen.

XVII.**Vermaeck der Heylige Zielen.****Stem:** *La merveilliere.*

AH wat een soet vermaeck
 Geniet de ziel, die Godt te gast hier heeft?
     Wat aengener saeck,
 Als die met hem in min, en vrede leeft?
     't Is al sijn lust, en wensch
 Te woonen, en te leven met den mensch,
     En met hem in een hert gesmolten,
     Dat van twee maer een
     Godt, en Mensch zy gemeen.

Nu ken ick uwen sin,
O Jefu! Minnaer van mijn droeve Ziel.
Gy treckt my tot u min,
Die hier voor uwen Autaer neder kniel,
En vult mijn hert met vreugt,
Soo dat my niet ter werelddt meer verheugt,
Dan gy alleen die my komt soecken,
En als Vriendt, en gast
Verknocht ons liefde vast.

Hier wordt een swaer gemoedt
Met troost verlicht, en Goddelijck vermaeck,
Die hy aen Tafel voedt,
En onderhoudt met soete samen-spraeck.
Wie weet wat tusschen tveen

Dees Minnaers, Godt en Mensch, en anders geen,
 Een overvloeding van wellusten
 d'Herten overstort,
 Daer Mensch en Godt een wordt?

XVIII. Teyr-spijse der gene die in den Heere sterven.

Stem: *Als ick te recht bemerck mijn overgrootte sonden.*

Siet Heer, in 't duyster woudt,
 En 's wereldts slimme wegen,
 Uw ballingen benouwt,
 Vermoeyt, en vol gevaer,
 En reyckt ons hier de handt
 Met Goddelijcken zegen.

Sonder u onderstandt
Valt ons de reys te swaer.

Den Vyandt boos, en fel,
Die soeckt ons te verderven,
Als eertijds Jezabel
Eliam heeft getracht,
Die in soo swaren noodt
Godts hulp niet en kost derven,
Waer wierdt gespijst met broodt,
En kreegh wêer nieuwe kracht.

O Jesu! bly Gesant
Van Godt ons toegesonden,
Die in dit ballinck-landt
Uw Dienaers spijst, en voedt

Met levend' Hemels-Broodt
Voor krancken, en gesonden,
Een Teyr-spijs tot de doodt,
Die ons weer leven doet.

Goeden Samaritaen,
Die ons op weg' komt vinden,
Eer wy verloren gaen,
En van de doodt bevrijdt:
Met Olie, Zalf, en Wijn
Ons Wonden komt verbinden.
En spijst om vroom te zijn
Oock in den laetsten strijdt.

Geeft dat wy door dees spijs
Versterckt eens vry geraecken,

Ten eynde van ons reys
 Tot 's Hemels Vaderlandt;
 En mogen daar onthaelt
 Ons eeuwiglijck vermaecken,
 Daer arbeydt wordt betaelt,
 En onrust uytgebant.

XIX.

Rantzoen-pandt onser verlossinge, ende saligheyt.

Stem: *Quid martis tenent te deliciae.*

HEer Jesu, die ons uyt de slaverny
 Der sonden, en der wreede Helsche krachten
 Gestelt hebt door u Bloedt gerust, en vry;
 Wat mochten wy van u doch meer verwachten?

Gy siet dat menig' dwaes, en onbedacht
Sich weerom tot nieuw slaverny begeven,
En storten soo haer Ziel in Satans macht
Met groot gevaer, en vrees van 't eeuwig leven.

Ten waer dat uwe goedtheyt ons voor-quam,
En losten de gevangen uyt de banden,
Veel lagen nu in 't Helsche vyer, en vlam,
Die vry gerantzoeneert sijn door uw' handen.

Maer noch en wordt uw' liefde niet bepaelt:
Gy wilt dat wy u rijk met u oock erven,
Die onse schuldt ten vollen hebt betaelt,
Dat wy als vry Godts Erfgenamen sterven.

U Vleesch, en Bloedt tot pandt van ons rantzoen
Hebby, ô Jesu! yder naergelaten.

Wat heeft den Mensch nu meer tot troost van doen
Die gy soo wel voorsien hebt boven maten?

XX.

Offer-spijse van 't onbevleekte Paesch-Lam.

Stem: *Wy arme zielen in de banden.*

Lof zy u bloedig' Offerande,
Die aen 't Kruys door liefde brande.
Offer-zoen, om ons schuldt af te doen.
Jesu soet, die u Bloedt
Op 't heylig' Kruys-Autaer ://:
Soo bitter, hardt, en swaer
Vergoten hebt voor al
In ons droef tranen-dal.

Gy zijt het Lam, dar voor ons sonden
Door uw Doodt, en dierbaer Wonden
Hebt voldaan met swaren last belaan:
Abrams Kindt, die ons mint,
En 't leven geeft te pandt ://:
Door Isaacs offerandt:
Niet in verbeeltenis;
Maer door uw Doodt gewis.

Noch kost uw' liefde, Heer, niet rusten,
Die tot ons heyl, en wellusten
Hebt bedacht een Spijs van wonder kracht:
d'Offer spijs, en den prijs
Van onse saligheyt ://:
Belooft, en toe-bereydt

U Vleesch, en Bloedt voorwaer
Geslacht op 't Kruys-Autaer.

XXI.

Overvloedigheyt der Goddelijcke genade.

Stem: *O sol amoris!*

Vle hadt verwacht, ô Heere der genaden
Soo ruymen overvloedt van a mildt hert?
Wat volle maet van liefde, en weldaden,
Uw gunst tot ons noyt uytgeput en werdt.
Gy hebt den Mensch gesint,
En 't Hemelrijk doen erven:

Maer hoe gy hem bemint
Toont voor u sterven.

Als Jesus uyt de wereltd sou gaen scheidt,
Naer dat hy ons sijn liefde hadt betoont,
Een hoogste werck gaet vinden, en bereyden,
Daer in het eynd' de liefde werdt gekroont.
Dus noodt sijn Vrienden al
Om scheid'-mael-tijdt te houden,
En wat hy geven sal
Hun te ontvouden.

Siet hier mijn Vleesch, en Bloedt tot offerande,
Dat ick aen 't Kruys voor yder geven sal:
Dit geef ick u tot Offer-spijs in hande.

Neemt dit, end' eet; gedachtig mijns voor al.
Vond' ick noch grooter goedt,
Soudt u uyt liefde geven,
Om soo door my behoedt
Met my te leven.

De liefde Jesu kost niet voorder treden,
Die ons ten eynd' heeft sonder eynd' bemint;
En als hy 't al ten eynde hadt geleden,
Heeft desen vondt sijn liefde noch versint:
Dat hy niet sterven wou,
Oft wilde met ons sterven:
Dat hy geen leven sou
Sonder ons erven.

XXII.**Aldervremdste wonder der wonderheden Godts****Stem: *O dulcis esca coeli!***

Hoe wonder zijn uw wercken,
 Die wy hier staag bemerkten
 Godt Schepper van ons al.
 Die al des Wereldts ronden,
 Locht, Aerd' hebt vast gebonden,
 En Zee in hare wall'.

Son, Maen, en de Planeten,
 En Sterren vast geseten
 In 't Firmament om hoog,
 Doet gy daer voor ons waecken,

Die stadig rondom blaecken,
En passen op uw oog'.

Nu vindt hy nieuwe wetten,
En gaet sijn Godtheyt setten
In 't minste deels besluyt.
De liefde doet ons leeren,
Het Broodt in Vleesch verkeeren:
Soo ons sijn Woordt beduydt.

Hy bleef noch op de Aerde.
Schoon hy ten Hemel vaerde
By ons, en Vader saem.
Met d'Engels, en de Menschen
Is al sijn vreugd', en wenschen
Te vieren sijnen Naem.

Al wordt gedaent' gebroken
Hy blijft geheel beloken,
    En deelt sijn selven heel.
Ja wilt soo sijn bevangen,
En tot ons spijs ontfangen
    Geheel in yder deel.

Voor dit geheym, en wonder
Ons sinnen moeten onder,
    En 't vleeschelijck verstandt.
Sijn Woordt laet ons dit weten:
Vergeefs dan af te meten
    Godts al-vermogend' handt.

Wy willen u dus eeren
Godt, Schepper, Heer der Heeren,

Die u hier soo verkleynt.
Met al de Seraphinen
Aenbidden, achten, dienen,
En loven sonder eyndt.

XXIII.**Nedrighste liefde des Alderhoogsten.**

Stem: *O mensch siet hier den mensch.*

O Minnaer van den Mensch,
Die ons hier komt besoecken,
En soo vuyl hoecken
Van 't sondig' hert

Bewoonen wilt, en niet afkeerig werdt.
Uw liefde Jesus is te groot,
Die ons onwaardigh, tot uw Tafel noodt,
En doet oprechten
Voor slaef, en knechten
Soo een Godtlijck Broodt.

Wy worden hier beschaemt,
O Heer by u te komen,
Die opgenomen
Tot Gasten zijn,
En Tafel-vrienden sonder eer, of schijn.
Daer d Engels met eerbieding' gaen,
Noch derven hun gesicht niet eens opslaen,
Maer met lof-sangen,

En groot verlangen
U ten dienste staen.

Wat recht uw liefd' al uyt,
O Minnaer van de Menschen!
't Zijn al uw wenschen
Ons u gelijk
Te maecken, die gy treckt uyt aerd', en slijck.
Ten waer wy kenden uw gemoedt;
Die ons dit al uyt enckel gunste doet:
Wy souden schromen
By u te komen
Herder Jesu soet.

XXIV.**Alderwaerdigste, en levend-makende Sacrament.****Stem: *Bel-Iris.***

HOog-verheven Sacrament,
 Meer als eertijds wierdt genoten,
 En in 't Manna was besloten,
 Aen d'Oudt-Vaders onbekent.
 Heylig' Arcke groot van waerde,
 En van wonderlijke kracht,
 Waer voor yder booght ter aerde.
 't Laetste werck van Godes macht.

Niemandt schroom' voor straf, of doot,
 Die als vriendt Godt wilt genaecken:
 Mach wel vry dees Arck aenraecken,
 Yders toevlucht in den noodt.

Oza wierdt van Godt geslagen,
En de Philistinen mee
Onderdruckt met sware plagen.
Maer dees Arck brengt troost, en vrêe.

Die hier met eerbieding' gaen,
Krijgen nieuwen geest, en leven,
En door Jesus geest gedreven
Uyt het graf des doodts opstaen.
Yder moet sijn selven proeven
Eer hy tot dees Tafel gaet;
Sich bereyden, en vertoeven
Met berouw van sijn misdaedt.

Wy aenbidden u, ô Heer,
Die uw Vrienden by komt wonen,

En u wesen haer vertoonen,
 Daer gy zijt in meerder eer
 Aen de rechter-handt verheven
 Van uw Vaders hoogsten Throon,
 Schept u vreughd by ons te leven
 Sonder achting' van persoon.

XXV.

Pandt der toekomstige glorie.

Stem: *Amaryllis. Oft, Sutamite keert weder.*

JEsu Heer der genaden,
 Die in dit balling landt
 Vol van misdaden,
 En met sware schuldt beladen
 Ons hebt verlost, en boven d'Aerd' verheven,

Om eens met u te leven
In soete vreden
Vry van onrustigheden,
Als wy jeugdig,
En heel vreugdig
Tot u glorie sullen treden.

Uw Schapen komt gy voeden,
O Herder van ons al,
Die metter spoeden
Quamt ons voor den wolf behoeden,
En in den wey stelt van uw' Uytverkoren,
Dat niemant ga verloren.
Gy komt ons leyden
Door dees woeste dorre heyden;

En uw Schapen
Doet ontslapen
In des Hemels groene weyden.

Lof zy u Godt den Vader,
Die ons u Rijck belooft,
En nu te gader
Zijn u door Jesum nader;
Van wie den pandt der glorie is gegeven,
En 't lot van 't eeuwig leven,
Daer wy na haecken,
En spijs der Eng'len hier smaecken.
Goeden Herder
Leydt ons verder,
Om tot 's Hemels Hof te raecken.

Lof-sangen Ter eeren van de alderheylichste Maeght Maria, Moeder Godts.

I.

Geboorte-dagh van de H. Maeght Maria.

Stem: *Maeckt plaets, ô Herderkens, komt uyt den Stal.*

KOmt blijde Maeghde-Choor, komt al te saem,
Komt singht Maria lof, en waerden naem,
Op d'Aerd', en Hemel soet, en aengenaem.
Brengh uw Laurieren mêe, en blomme-kroon

Met Myrtus, Hiacinth, en Roosen schoon,
 Angiers, en Violieren al ten toon.
 Komt soete Maeghde-Choor, komt viert de Feest
 Van Jesu Moeder Maeght met blijden geest:
     Sonder beraden brengt uw çieraden
         Tot dit Maeghden Hof ://:
         Gaet blommetjes vlechten,
         En kranssen oprechten
         Met dichten, en lof.
 Yder een in 't gemeen vreught maecken mach
     Op haren blijden geboorte-dagh.

De Engels sullen oock met volle schaer,
 En Hemels vreughde-spel van sangh, en snaer
 Vereeren dese Feest-dagh al te gaer:

En singen glorie zy den Schepper Heer,
Die 't menschelijck geslacht behert soo seer,
En doet Maria Maeght de hoogste eer.
Noyt scheender op d'Aerde geluckiger dagh,
Als alle de werelt in duysternis lagh,
't Licht is verschenen, den nacht is verdwenen,
De Son opgestaen ://:
Dus quam sich vertoonen
Die schoonste der schoonen,
En silvere Maen,
Maria reyn Maget wel waerdig geviert,
Met twalef Sterren gekroomt, en verçiert.

O waerdig ledekent van Salomon
Doorstralende van goudt, gelijk de Son,

Met sestig krijgs-gewapende rond om:
De vroomste mannen van sijn Leger-kracht,
Die met haer swaerd, en schildt staen op de wacht,
En waecken op sijn Hof by duyster nacht.
Gy Dochters van Sion stil sonder geweldt,
Ick sweyr u by d'Herten, en Geyten van 't veldt,
Wilt niet opwecken, noch uyt haer rust trecken
Godts waerde Vriendin ://:
Maer laetste doch rusten
Soo lang haer mach lusten
Na wensch, ende sin.
O alderliefste Bruydt des Heylig' Geest
Veel gelucx op uw' Geboorte-Feest.

II.**Geboort-dagh der alderheyligste Maget Maria.****Stem: *Herders en Herderinnetjens van Beth'lem.***

ALderreynste Maeght
 Maria uytverkoren,
 Die voor ons sorge draeght ://:
 Wy groeten u met vreught,
 Schoonen dageraet bly geboren,
 Die ons met u komst' verheught.
 Gy doet het Aerdtrijck leven,
 Die naer den droeven nacht
 De duysternis verdreven,
 En 't licht hebt aengebracht.

Veel gelucx, en wellekom,
Eer, en lof zy u al om,
Alderschoonsten dageraet,
Die voor uwen Soon opgaet,
    Dat Goddelijcke licht ://:
    O Maeght, ô Maeght, ô Maeght!
O Maria bly geboren,
Uwen Geboort-dagh ons behaeght.

Voeght u hier te saem,
Gy Seraphinsche Chooren,
    En looft den soeten naem ://:
    Van uwe Koningin,
En laet Maria lof-sang hooren
Vol van vreught, en blijden sin.

Den Hemel die voor desen
Stondt boven 't Firmament
Sal nu op d'Aerdrijck wesen
In dese Maegde-tent.
Daer kiest hy sijn Huys, en Throon
Godt en Mensch, Maria Soon
Neergedaelt uyt 's Hemels Hof
In een hol van Aerd', en Stof,
En wilt dus sijn ge-eert ://:
O Maeght, ô Maeght, ô Maeght!
O Maria bly geboren,
Uwen geboort-dagh ons behaeght.

't Menschelijck geslacht,
En tael van alle volcken

Die sullen dese Maeght ://:
 Verheffen boven al,
 Boven 't Aerdrijck, en de Wolcken,
 In wien Godt heeft sijn beval.
 De Kettens, en de Heyden,
 En heel de Helsche macht
 Moet uwen lof verbreyden,
 En wie uw naem veracht,
 Sal noch voor u beven gaen,
 En sien u verheven staen,
 Als een Leger schrickelijck,
 Sterren, Son, en Maen gelijck,
 Bekleedt met Sonne-strael ://:
 O Maeght, ô Maeght, ô Maeght!
 O Maria bly geboren,
 Uwen geboort-dagh ons behaeght.

III.

Stem: *Gallas il n' est plus à propos.*

MAria lust-hof van den Heer,
 Schoon Roose sonder dooren,
     Uyt duysent uytverkooren,
 Mijn hert en sin ick tot u Heer.
 Maeckt dat ick tot het Paradijs
 Uyt dit dal/ by u mach geraecken.
 En met de kroon ://: en waerden prijs
 Der heerlijkhey my eens, my eens vermaecken.

O Dochter, en Godts Vaders vreught,
 En Voedster van Godts Soone,
 O waerdigste Persoone!
 Bruydt van Godt heylig' Geest vol deught.

Door u den Vader ons bemint,
 En uw Soon, alles heeft gegeven.
 Door u den Geeft ://: ons heeft gezint,
 En met sijn vier, weedom weedom doet leven.

Fonteyn van onse saligheyt,
 Voorbode van de Vrede,
 Gy brengt de welvaert mede,
 En baert ons de bermhertigheyt.
 Wy wenschen dat gy ons besproeyt
 Met den dauw, van uw reyne stroomen,
 Op dat ons hert ://: in deugden bloeyt
 Als een schoon Hof, beplant beplant met boomen.

Autaeer van Balsem-reucke-werck,
 En Huys der Wijsheyt lustigh,

Waer in dat eertijds rustigh
 Godt woonden in sijn eyge Kerck.
 Gy zijt den thron van Salomon
 Boven Maen, boven Son verheven.
 Want in u rust ://: de ware Son,
 Die ons door u, in u, met u doet leven.

IV.

Stem: *Simple courante.*

MAria Maeght besloten Hof,
 Noyt onderroert van sonden, vleck, noch stof:
 Maer altijd jeugdig, soet, en even reyn,
 Die uwen Balsem-geur stort in 't gemeyn.

Lof zy u Hemels Paradijs,
 Waer in dat yder Blomtje strijdt om prijs:

Vol planten, en vol vruchten, groen van jeught,
Soo is Maria Maeght een Hof van deught.

Lof Jesse blom, die altijd bloeyt,
Lof Lelie reyn, die onder doornen groeyt.
Maria gy zijt als den dageraet,
Die voor de Son met held're glans opgaet.

Lof Maeght, die Jesum hebt gebaert,
En 't Hemels Manna in uw schoot vergaert,
Op dat een yder door u werdt gespijst,
Aen wien den Hemel soo veel gunst bewijst.

Wel aen dan Sterre van de Zee,
Leydt ons ten Hemel op een vaste ree.
O Moeder Maeght klaer, en verheve baeck,
Maeckt dat een yder by uw Soon geraeck.

V.

Stem: *Sarabande.*

MAria Moeder der genaden,
Maria toevlucht in den noodt,
Aensiet uw kinders droef, en beladen:
    Sy vluchten tot haer Moeders schoot.
Opent uw armen, en reyckt de handt,
Gy zijt haer steunsel en onderstandt.
Siet hoe sy vallen nu daer, nu hier,
Wiltse bevrijden van 't eeuwig' vier.

Maria Lust-hof der genuchten,
    Maria blijdschap van den Mensch;

Ons ziel, en herten tot u suchten,
    Volbrenge eens Moeder onsen wensch.
Hooft ons niet roepen hier op der Aerd',
Met droefheyf, en met vreesse beswaert.
Gy kont ons geven een vaste vreught,
Die Godt met d'Engelen al verheught.

Maria vreesse der Heyr-krachten,
    Maria Moeder van soete vrêe.
Van u wy peys, en troost verwachten,
    Brenge den vreed'samen Olijf-tack mêe.
Wapent ons herten met uwen naem,
En maeckse tot den vrede bequaem.
Wy staen bereydt tot uwen dienst
Van d'aldermeeste tot de minst.

VI.

Stem: *Petit Alteze.*

Een Konincklijck geslacht van oude tijden
 Heeft voortgebracht een Maeght van hoogen naem.
 Maer heel het Hemelsch Hof doet ons belijden
 In dese Maeght meer lof, en hooger naem.
     Haer vrucht die baert genucht,
     En ons ziel, en gemoedt
 Met blijdschap, en met soete liefde voedt,
 Gelijck de Son aen d'Aerde voedsel geeft,
 En maeckt dat alle plant groen-jeugdigh leeft ://:

O hoog-verheven Maeght van Godt verkoren,
 Uyt wie gesproten is tot onser baet

Een Maeghde-Lely-blom bezet met doren,
Oft suyver Roosjen in den dageraet.

Gy zijt den Hof vol lof,

Die in u voedt, en draeght

Maria schoon, en reyne Moeder Maeght,

Een edel plant die altijdt groeyt, en bloeyt,

En stadig uyt den Hemel wordt besproeyt ://:

Lof zy u Paerle-Moeder hoog van waerde;

Die ons soo fijne Parel hebt geteelt,

Als oyt de Son, of Zee op 't Aerdrijck baerde,

En ons den rijcksten schat hebt mēe-gedeelt.

Een pandt, en diamant,

Jesus Godt, en de Mensch,

Ons vaste hoop', en alderhoogsten wensch,

Den prijs van ons geluck, en saligheyt
Aen d'uytverkoren eeuwig toebereydt ://:

VII.

Stem: *O schoon Europa.*

VEel Maeghden rijck vermaert
Hebben een schat vergaert
In hare reyne jeught
Van ware deught:
En voor een die haer ziel bemint
Seer hoog van waerden
Door vier, en swaerden
Den prijs verdient.

d'Alexandrinsche Maeght
Haer kroon vol eere draeght,
Door raders scherp betaelt,
Door 't swaerdt behaelt.
En gy, ô Barbara, niet min;
Uw' vroomen daden,
En deught-çieraden
Staen in mijn sin.

Gy Roomen voert den prijs
Van Agnes vroom, en wijs,
Die door soo harden strijdt
Sich heeft bevrijdt.
Gaet Emerentiana draeght
Uw groen Lauw'rieren

Om te verçieren
Dees suyver Maeght.

Set hier oock vry ten toon
Caecilia uw' kroon:
Uw' sanck, en Orgel-spel
Behaegd' oock wel.
Palerma leent ons dichten stof,
Om te verkonden
Met volle monden
Rosalie lof.

Siet al dees Maeghden schaer
Met hun çieraedt te gaer;
Maria Moeder Maeght

Het hoogste draeght.
Gelijk de Son, oft als de Maen,
De Sterren lichten
Doen voor haer swichten
Moet boven staen.

VIII.

Stem: *La Suedoise.*

MAria Maget uytverkoren,
Alderrijckste Vat
Reyn sonder vleck geboren,
En onwaerdeerlijcken schat.
Waer in den Heer heeft uytgestort,
En mêe-gedeelt sijn goedtheyt ongemeten,

Vol van gunst, en deught,
Der menschen troost, en al des Hemels vreught.

Het eerste werck dat van Godts handen
Na sijn even-beeldt
Voor Locht, Zee, Vier, en Landen
Geschapen wierdt, en voorgesteld.
Een en kort begrijp van sijne macht,
En soet vermaeck, daer hy met wel behagen
Na sijn hert, en lust
Met ons hier woont, Godt ende Mensch in rust.

O edel Vat vol van genaden,
Stort den overvloedt
Op ons, vol van misdaden:
d'Onreyne vaten gunste doet.

Van u, ô Maeght, vloeyt ons geluck,
 Door u wy troost, en saligheyt verwachten,
 En aen u alleen
 Geeft Godt sijn Wordt, en maeckt sijn goedt gemeen

IX.

Stem: *Cui assimilabo te?*

O Schoon, en onbevleekte Maen
 Maria uytverkoren:
 Koningin der Maeghden ://:
 Die den Heer, ende Godt soo behaeghden.
 O Moeder weest gegroet ://:
 Gy zijt den Morgen-douw, die yder leven doet,
 Sonder u waren wy al verloren.

Leydt ons door dese duysternis

Maria licht der zielen.

Gy siet ons woelen ://:

U Moeders hert vol genaed' moet dat gevoelen.

O Zee-sterr' geeft u licht ://:

Eer ons de sond te grond treckt door haer groot gewicht.

Suldy ons onbeweeght sien vernielen?

Maria staet ons by in noodt,

Als wy van hier gaen scheidt,

Wilt ons geleyden ://:

Wederstaet, en verslaet, die ons bestrijden.

Wy sullen t'uwer eer ://:

Uw' gunst, en uwen naem by yder loven seer.

Gy kond' ons door een woord al verblijden.

X.**Opdraginge der H. Maget Maria aen Godt den Heere in den Tempel.****Stem: *O mensch! siet hier den mensch.***

MAria Moeder Maeght besloten Hof met dooren
Die d'uytverkoren
Reyn Lelie-blom
Van Jesse stam voedt, en bezet rond om.
Godt is den bouwer van u landt,
Dat hy vol Myrrh', en Nardus heeft geplant,
Daer speceryen haer geur verspreyen
Met lust t'alle kant.

Uw grondt lagh vast geset aen d'Heylig hoogsten drempel
 Van Sions Tempel,
 Eer 't Aerdtrijck stondt,
 Of Hemel op sijn middel-punt gegrondt,
 Waer in den Heer scheidt sijn wellust,
 En heeft u tot sijn Wooningh toegerust,
 Een Hof vol deughden, een Huys van vreughden,
 Godes wensch, en lust.

Laet ons met u opgaen tot Sions Kerck, en Trappen,
 En uw voetstappen
 In reynigheyt
 Natreden, en in ware heyligheyt.
 Weest ons als een besloten Hof,
 Daer wy hier vry van onkruydt en van stof

Eens mogen geven lijf, ziel, en leven
Tot Godtsdienst, en lof.

XI.

Stem: *La Duchesse.*

MAria Spiegel heel volmaeckt,
O wonder-werck! uyt duysent uytgelesen,
    Waer in Godts wesen,
    En sijn schoonheit blaect.
Een Maeght begaeft om na sijn welbehagen
Met recht, en eer Godts Moeders naem te dragen.
Een Moeder haren Soon gelijk in schoonigheit:
Een Soon die aen sijn Moeder wijst eerbiedigheit.
Maria, ende Jesus, Soon en Moeder uytverkoren,
    Reyn Spiegel, □n reyn Beeldt
    Ons al ten toon gestelt.

Hoe schoon zijt gy Maria Maeght?
Als Chrystallijn, een Spiegel reyn der vrouwen:
U te aenschouwen
d'Engels al behaeght.

Nu voor den thron der Godtheyt hoog verheven,
Daer Godts beeldt als een Son schijnt in te leven,
En Cherubins eerbieding' boogen voor den Heer,
De Seraphins hem singen altijd lof, en eer,
et al de Engels scharen, die aen Jesus, en Maria,
Aen Moeder, en aen Soon
Brenge de Lauwer-kroon.

Uw deught Maria moet ons sijn
Een Spiegel-beeldt; uw heyligheyt van leven
Sal in ons geven

Strael van Sonne-schijn.
 Maeckt dat wy all' ons zeden na u setten,
 En door uw glans op ons mismaecktheyt letten,
 Tot dat wy uyt den grondt der sonden opgehaelt
 Eens schoon verschijnen, daer die Son der Godtheyt strae
 By u, ô reyne Maeght, en suyver Spiegel van Godts wesen
 Dan sullen wy met sanck
 U geven lof, en danck.

XII.

Engelsche groetenis, ende boodschap van de H. Maget Maria.

Stem: *O Jesu weest gegroet. Oft, Mijn schoonste Phyllid.*

WY groeten u, ô Maeght ://:
 Die Godt den Heer behaeght.

Op u sijn zegen stort,
 Als gy een onder al
 Van 't menschelijck getal
 Godts Moeder wordt.
 O weest gegtoet, weest gegroet, weest gegroet
 Godts Moeder soet.

Den Hemelschen Gesant ://:
 Met voll' macht van Godts handt
 Begroet u met eerbiedt,
 En spraek, ô waerde Maeght,
 Wien Godt sijn hert toedraeght,
 En stoort u niet:
 Maer weest gemoedt, weest gemoedt, weest gemoedt,
 Godt u behoedt.

Uyt u sal komen voort ://:
 Dat eeuwig' Godtlijk Woordt.
 Die blom van Jesse Stam,
 Des Alderhoogsten Soon
 Van Konincklijke Kroon,
 En suyver Lam.
 Hoe macht geschien, macht geschien, macht geschien
 Wilt my 't bedien?

Maria Godts Vriendin ://:
 Gy rooft sijn hert, en sin,
 Die voor u sorge draeght
 Met d'aldelhoogste macht,
 En lommerende kracht,
 O reyne Maeght,
 Godts wonder handt, wonder handt, wonder handt
 Geeft onderstandt.

Niet is onmogelijck ://:
 Voor Godt op 't Aerderijck.
 Tot sijnen wil, en wensch,
 Uyt Jacobs oudt geslacht,
 En Davids edel macht
 Te worden Mensch.
 Siet uw Dienstmaeght, uw Dienstmaeght, uw Dienstmaeght
 Haer wil opdraeght.

XIII.

Lof van Jesus ende Maria.

Stem: *Souffrez beaulx ieulx pleins des charmes.*

LAet ons Jesus lof verkonden,
 En gaen brengen aen den dagh
 Met gesangh, en volle monden,

Dat hem yder loven mach.
Wy en mogen niet verswijgen
Uwen naem Maria Maeght,
Die ons alles kondt verkrijgen,
En een Moeders hert toedraeght.

Jesu Herder van de Menschen,
En fonteyn van alle goedt,
Tot u onse zielen wenschen;
Die uw' Schapen weydt, en voedt.
Uytverkoren Maeght, en Moeder,
Gy zijt onse Herderin,
Die met Jesus ons Behoeder
Sorge draeght, en toont uw' min.

Jesu leveraer der zielen,
Onsen toevlucht in den noodt,

Die geen sondaers laet vernielen,
Maer bevrijdse van de doodt.
En op u wy oock betrouwen,
O Maria Sterr' det Zee:
Als den vyandt komt benouwen,
Gy zijt ons een haef, en ree.

Jesu voor-beeldt aller deugden,
Jesu yders vrêe, en rust,
In u scheppen d'Engels vreughden;
U te sien is al haer lust.
Moeder Maget troost der armen,
Die geen droevigh hert verlaet:
Maer uw Dienaers komt beschermen,
En voor Godts recht by hun staet.

Jesu Son-licht der Planeten,
 Jesu glans van 't Firmameut,
 Aen uws Vaders handt geseten
 Heerscht in glorie sonder endr.
 En Maria by Godts Throone
 Met den glans der Son bekleedt,
 Twalef Sterren zijn uw kroone.
 En de Maen met voeten treedt.

XIV.

Stem: *Cui lilia conuallium.*

MAria ten is noyt gehoort,
 Dat yemant van u was verlaten,
 Wie u aenroept, die wort verhoort,
 Gy komt een yegelijck te baten.

Want gy Moeder zijt ://: ://:
Der genade, en bermhertigheyt
Want gy Moeder zijt ://: ://:
Der genade der genade, en bermhertigheyt.

Al is 't dat my die droeve doodt
Quam manen om van hier te scheidn:
Soo lang ick u vind' in den noodt,
Sal ick de doodt gerust verbeyden.
Want gy moeder zijt ://: ://: &c.

Maria voorspraeck van den Mensch,
Maria toevlucht der sondaren.
Maria yders troost, en wensch,
Maria wilt ons al bewaren.
Want gy Moeder zijt ://: ://: &c.

XV.**Hemelvaart van de alderh. Moeder Godts Maria.****Stem: *Als 't begint.***

STelt gy Seraphinsche tongen
 U spel op den hoogsten toon.
 Laet uw stemmen onbedwongen
 Klincken voor des Heeren thron.
     't Is een Maget, wiens lof
 Dient van u alleen gesongen
     Boven in het Hemels Hof.

't Is het werck van Dry te gader,
 Een van wesen, geen dry Gôon:
 't Liefste Kindt van Godt den Vader,
 Moeder oock van Godt den Soon.
     Reynste Bruydt van Godt den Geest.

Geen van Dry bestaet haer nader,
Als die van haer deelt het meest.

Desen is uyt u geboren
Min als Godt, en even groot,
Moeder Maget uytverkoren,
Die gy droeght op uwen schoot.
Wie de Wereldt heeft gewrocht,
En na datse was verloren,
Met sijn Bloedt heeft ingekocht.

Door hem zydy hoog verheven,
's Hemels vreught, en Koningin:
Hy heeft u die macht gegeven,
En ons door u niet-te-min,
Die hier in dit tranen-dal

Onder u genade leven,
Krijgen 't door u handen al.

Veel gelucks, ô waerde Moeder
Met die lang-verdiende kroon,
Nevens uwen Soon ons Broeder,
Die besit den hoogsten Throon.
Maer laet neder van om hoogh
Op ons dalen tot Behoeder
Uw' genadelijcke oogh.

XVI.

Stem: *Als 't begint.*

Schoon boven alle schoon
Moet ick Mariam loven;

Sy draeght die Opper-kroon,
En gaet'et al te boven,
O soete Moeder Maeght ://: ://:
Die yder liefde draeght.

Veer boven Son, en Maen
Sal ick u altijdt prijsen.
Soo langh als d'Aerd sal staen,
Wil ick u eer bewijsen.
O soete Moeder Maeght ://: ://:
Die yder liefde draeght.

Sy zijn van wreedten aerdt,
Die u niet en beminnen,
En uyt een rots gebaert,
Wie u stelt uyt sijn sinnen.

O soete Moeder Maeght ://: ://:
Die yder liefde draeght.

Hoogh boven Cherubins,
En boven de planeten;
Voor al de Seraphins
Zy dy by Godt gezeten.
O soete Moeder Maeght ://: ://:
Die yder liefde draeght.

Slaet eens uw oogen neer,
O Koningin verheven.
Uw gunste kan ons weer
Een nieuwen geest in geven.
O soete Moeder Maeght ://: ://:
Die ons ten Hemel draeght.

XVII.**Stem: *La Robertine.***

MAria Koningin,
 Moeder van soete min,
 Die uwen Schepper soo wel behaeght,
 Dat ghy met recht die Opper-kroone draeght:
     Uw' gratie, en uw' deught
     Hemel en Aerd verheught,
 En doet de werelddt door u leven.
     Wy sijn met u verblijdt,
     Die soo gezeegent zijt,
 En boven alle by Godt verheven.

De Son is u çieraedt,
 En aen uw voeten staet

De silv're Maen tot uwen thron,
En uyt het Sterre-licht bestaet uw' Kroon.
De Son is u soet Kindt,
De Maen, die Bruydt bemint,
En waerde Kerck hier opder aerde,
Die eertijts door sijn bloedt
Ongeschendt, en behoedt,
Uwen Soon in twaelf Sterren vergaerde.

Maeckt Engelsch' Geesten vreught,
En singht den Lof, en deught
Van d'alderhooghste Gouvernant,
En Koninginne Moeder triumphant:
Ghy hebbet beste deel
Met uwen Soon geheel

Door uw ootmoedigheyt verkregen.
 Geeft, ô Maria Maeght,
 Dat uwen Soon oock draeght
 Een gunstigh hert tot ons genegen.

XVIII.

Stem: *O Menschen wel aen.*

IN Hemel, en Aerd' is uw naem Maria
 Bekent, en vermaert ://:
 En int boeck des leven
 Voor eeuwich geschreven,
 Door Godts vaste handt
 Besloten, gegoten als in diamant.

De Princen van 't Hof verbaest, en verwondert
 Die singen u lof ://:

Uyt des Hemels Zalen,
Om in te gaen halen
Godts hoogh-Gouvernant
Ontmoeten, en groeten met vreught triumphant.

Komt haelt nu de kroon, ô schoonste der Maegden,
En treedt op den thron ://:
By den Heer der glorie,
En viert uw' victorie,
Die 't helsche Serpent
Sijn leden vertreden hebt ongeschent.

Wy loven u Maeght, en Moeder verheven,
Die Godt hebt behaeght ://:
Door u nedrigh wesen:
Dus wordy gepresen

Van 't heel Hemelsch' Hof:
 Geslachten, 'en krachten die singen u lof.

XIX.

Stem: *O quam amabilis es Jesu.*

MAria laet uw' oogen dalen;
 Gedenckt eens dat gy Moeder zijt,
 Ja Moeder der bermhertigheyt
 Wy komen by u bystandt halen.
 Aensiet ons smert, opent u hert
 Met uwe soete stralen.

Staet op, ô Moeder, siet ons haecken
 Als Bloemen na den dageraet:
 Toont ons u minnelijck gelaet,
 Daer d'Engelen sich in vermaecken;

Ghy sult ons zijn een sonne-schijn,
 Waer door ons herten blaecken.

Verdrijft de duysternis der nachten,
 O suyver onbevleekte Maen,
 Op dat wy rechte wegen gaen,
 En na den Hemel mogen trachten.
 Van u wy vreught, door u wy deught,
 In u wy troost verwachten.

XX.

Stem: *O wat melody!*

O Wat Hemels-vreught
 Ons hert, en geest verheught!
 Wat sanck daelt hier neer met weder-geklanck ://:

't Is Maria Moeder Maeght,
 Die hier d'opper-kroone draeght,
 Heel schoon voor Godts Throon,
 Daer sijn Hof bewijst haer eer, en lof.
 De Cherubinen voor,
 En de Seraphinen met volle choor,
 Stellen den triumph-dagh in
 Van dees Hemels Koningin,
 En singen daer al te saem,
 [H]eyligh, heyligh, heyligh Moeder Maeght zy uwen naem.

Jesus haren Soon
 Treedt neer uyt sijnen Throon,
 En leydt haer met vreught voor Godts Majesteyt ://:
 Daer den Vader, en den Geest

Sijne Bruydt, en Kindt met feest
 Begroet, en eer doet,
 Maer de Soon geeft haer de glorie-kroon.
 Wie is dees Maeght vol staet
 Bekleedt met de Son, als den dageraet?
 Sy is schoonder als de Maen,
 Of de Sterren, die daer staen
 In 't Firmament dagh, en nacht
 Schrickelijck als een slagh-orde, oft leger-kracht.

Triumphante Maeght,
 Die Godt den Heer behaeght,
 Vereert op het hoogst', uw oogh tot ons keert ://:
 In dit aerdsche tranen-dal,
 Daer wy suchten tot u al

Vervaert, en beswaert
Ons geleydt door uw bermhertigheyt.
Ghy zijt ons troost, en wensch,
Den thron der genade voor yder mensch:
Die daer heerscht met volle macht,
Onse beden niet veracht:
U woordt by 't eeuwigh Woordt
Koninginne Moeder Maeght wordt altijdt verhoort.

XXI.**Stem: *Derde Carilene.***

O Maria Moeder Maeght,
Die uw Vrienden, en Beminden liefde draeght,
Yder u om bystandt bidt,

Die by Godt alle goedt in vreught bezit.
Siet neder op dit tranen-dal,
En keert uw oogen op ons ongeval,
Die vol ongenucht
Tot den Hemel heffen sucht op sucht;
Ghy alleen, anders geen
Keert ons droefheyt in genucht.

't Was den wil van uwen Soon;
Dat wy baden om genaden voor Godts throon;
Maer dat alles door uw handt
Werdt vergunt tot ons hulp, en onderstandt.
Wel aen dan Moeder Koningin,
Die uw Dienaers houdt in waerd', en Min.
Hooft ons beden aen,

Dat sy voor Godts aenschijn mogen gaen
In gena noyt te spa,
Daer ons schuldt wordt afgedaen.

Maeckt dat wy eens vry van schuldt
Mogen leven sonder beven, en vervult
Met gewenschten troost, en vreught
In een stil reyn gemoedt, en ware deught.
Wy sullen tot uw eer, en lof
Gaen verheffen in het Hemels Hof,
Uw bermhertigheyt
Moeder Maget, vol van soetigheyt,
Die ons al uyt dit dal
Tot ons Vaderlandt geleydt.

XXII.

Stem: *Qu'on sonn' la trompette cornette.*

Oft, Tyter siet die Sterre van verre.

Siet ons ongenuchten, en suchten
 Maria Moeder Maeght,
 En voor ons sorge draeght.
 Hoort toch hoe Bellona woelt.
 Houdt de wacht, en neemt acht,
 Soo ghy ons' ellenden voelt.

Hoort, hoort de trompetten, wilt letten,
 En trommels 't alle kant
 Ter Zee, te Veldt, te Landt.
 Mars seght ons den Oorlogh aen.

Godt den Heer noch veel meer
Komt met vier, en donder slaen.

Ah waer salmen schuylen, als huylen
Den Hemel, Aerd', en Zee
En dreygen straf, en wee?
Tot u nemen wy de vlucht
Moeder Maeght van ons jaeght
Alle vrees, en ongenucht.

Al de helsche krachten oock trachten
Door lift, en snood bedrijff
Te vallen ons op 't lijf.
D'oude Slangh ons Oorlogh doet,
Maer ghy kont die terstondt
't Hooft vertreden met den voet,

U komt de victorie, en glorie
Maria Triumphant
Met lauwers in de handt.
Dan sal aerd', en Hemel mê
't Uwer eer even seer
Singen Maeght van soete vrêe.

XXII.

Stem: *Carthuysen bruyn.*

MAria Maeght een yder by u klaeght,
Als inden noodt ons hert tot u versucht,
En onder uwe bewaerenisse vlucht.
Wy roepen, wy bidden, ô Moeder om vrêe;
Slaet neder uw oogen, en hoort onse bête.

Siet onsen druck, verdriet, en ongeluck
In soo benauwden staet, en Oorloghs tijdt,
Toont aen uwe vrienden, dat ghy Moeder zijt,
Als Trommels, en Stucken ter Zee, en te Landt
Gaen roeren, en donderen aen alle kant.

't Schijnt dat gewis voor ons gesloten is
Het Hemels Hof, en throone der genae,
En Gods gericht ons met straffe tegen stae.
Het vier, locht, en water, en 't aerds element
Ten dienst vanden Heere ons boosheden kent.

U dan alleen, ô Moeder in 't gemeen,
U in 't besonder roept een yder aen:
Wilt een troostigh oogh op uw' gemeente slaen.

Wy roepen, en bidden, ô Moeder, om vrêe.
Doet 't Hemelrijck open, en hoort onse bête.

Dan sullen wy in danckbaerheyt, en blij,
Met Lauwer-kranssen, en Victorie-dicht,
Brenge uwen naem triumphantelijck in 't licht.
En singen Maria Godts Moeder, en Maeght,
Victorie, en glorie in u wapen draeght.

XXIV.

Stem: *Bel-Iris.*

MOeder Maeght van soete vrêe,
O genadige Zee-Stere
Weyrt van ons den Oorlogh verre,
Dieren tijdt en peste mêe.

Wilt ons nu genadigh wesen,
En toont dat gy Moeder zijt,
Als gy waert tot troost voor desen
Moeder van bermhertigheyt.

Siet den Oorlogh die gaet aen:
Trommels, Wapens hoortmen roeren
Die men op de Zee gaet voeren,
En te Landt niet stil en staen.
Mars die dreyght aen alle kusten,
En de sterre met den steert,
Die en laeten niemant rusten,
Noch Bellona met haer sweerdt.

't Schijnt dat Hemel, Zee, en Aerd
Ons te samen over vallen,

En rondom met schrick bewallen:
Alle herten sijn beswaert.
Godt die doet een yder beven
Met den blixem in de handt,
En door toornigheyt gedreven
Komt hy dreygen alle Landt.

O Maria wat gy mooght,
Keert van ons dees sware plagen,
Die wy u in noodt aenklaen,
En dit quaedt niet en gedooght.
Tot u sullen wy ons keeren,
En altijd gedachtigh sijn,
Om uw Soon, en u te eeren
Toont ons een bly Sonne-schijn.

Maeckt dat dese duyster Wolck,
 Die ons over 't hoofd komt hangen,
 En ons al met schrick bevangen,
 Werdt gedreven van u Volck.
 Tot verlichtingh van Godts Kercke
 Brenght ons den Olijf-tack mée,
 Als de Duyve, die aen d'Arcke
 Brocht den soeten peys, en vrêe.

XXV.

Stem: *O Coridon siet hier den Stal.*

MAria Maeght schoon Lelie-blom,
 Met Roselaer bezet rondom,
 Uyt wie dat Honingh-bieke soogh
 U soetste Kindt, die sijne Moeder staegh den hals om vloogh,

En minnelijck op uwen schoot
Sijn lust, en dorst gelescht heeft in den noodt.

Geluckigh zijt ghy Moeder Maeght,
Die uwen Schepper hebt behaeght,
En by gewoont wel dertigh jaer,
Een Roose-plant met een reyn witte Lelie-blom te gaer.
O Paradijs, besloten Hof
Van Jesus onsen Koninck, u zy lof.

Laet ons te saem in 't Hemels Veldt
Maria by u, en uw Soon gestelt,
De vreught aensien van uwe twee,
In overvloedt van die wellusten, en gewenschte vrêe.
Geen hooger eer, noch beter lot
Als Jesus en Maria; Mensch, en Godt.

XXVI.**Lof van Jesus en Maria.****Stem: *Als 't begint.***

HEer Jesu wy geven
U ziel, hert, en leven
Uyt liefde, uyt liefde gedreven.
Eeuwigh sonder u verloren,
Maer door uwen Geest herboren
Ontgaen wy, ontgaen wy Godts toren.

Maria schoon wesen,
Reyn Maeght uytgelesen,

Heel aardigh, en waardigh gepresen.
Tot u moeten wy ons keeren,
Om ootmoedigheyt te leeren.
Door u wy, in u wy Godt eeren.

O Jesu vol vreughden,
Een voorbeeldt der deughden,
Uw komste de Wereldt verheughden:
Als ghy Herder uwe Schapen
Verr', en wijdt by een quamt rapen,
En wecken, en wecken, die slapen.

Maria Godts throone
In glorie ten toone,
Van Goudt en Gesteent' is uw kroone.

Laet uw oogen op ons stralen,
En uw gunste nederdalen,
En wilt ons in vreughden onthalen.

Siet uw onderdane
Schoon Son, en reyn' Mane,
Verlicht ons, verlicht ons de bane:
Om u Jesu te aenschouwen,
En u Moeder blom der Vrouwen:
Op u wy, in u wy betrouwen.

Lof, ende Feest der Heyligen in den Hemel.

I.

Stem: *Den nieuwen. Most.*

O Hemels Vaderlandt
In glorie triumphant,
Hoe schoon en vreugdigh is dat Konings Hof,
Daer altijd wordt gesongen Godes lof?
Uw voor-zaal is van goudt
Vol fijn gesteenten, rijckelijck bebouwt,
Met twaelf Poorten hoogh verheven;

Elck is een diamant,
Die als de Sonne brandt.

Geluckigh, ende bly
Is uwen Borgery,
O Sion rijcke Stadt, en huys des Heer:
Uw hovelingen sijn vol vreught, en eer.
Daer by Godts Hoogsten Throon
De Seraphins verheught met blijden toon
Hem Sanctus, Sanctus, Sanctus singen,
En buygen neer voor hem
Met volle vreughde stem.

Noch hert en heeft bedacht,
Noch 's menschen sin betracht,
Noch oir gehoort, noch oogh en heeft beschouwt

Wat Godt bereydt heeft, die op hem betrouwt.
 Ons hert, en geest versucht,
 Hier op dit tranen-dal vol ongenucht.
 O Heer laet ons tot u genaecken,
 En stelt ons by't getal
 Van uwe Vrienden al.

II.

Opper-macht van den H. Petrus, Prince der Apostelen, ende Stadthouder Christi.

Stem: *De Son aen't klimmen.*

GOdts Soon verheven,
 Die de wereldt doet leven,

't Eeuwigh Woort van den Vader
Voortgebracht, en niemandt nader,
Noch voor roof heeft geacht
Hem gelijk te zijn in macht.
Ghy zijt dat ware licht,
Die den Hemel, en het Aerdtrijck hebt gesticht,
En de lichten die daer branden
Zijn het werck uwer handen,
Daer het glinst'rende Firmament
Sijn Schepper kent.

Simon Bar-Jone,
Die den lof van Godts Sone
Met soo vasten grondt, en reden
Voor de wereldt hebt beleden:

Dit en komt van vleesch, noch bloedt,
 Maer van Godt in u gemoedt.
 Ick sweer u, dat ghy zijt
 Den grondt-steen van mijn nieuwe Kercke t'aller tijdt
 Om op u dit werck te bouwen,
 Dat ick vast wil behouden,
 En geen haet, noch helsch geweldt
 Oyt nedervelt.

U wil ick geven
 Het bestier van 't eeuwigh leven,
 Opper-Herder verkoren,
 Datter niemandt gae verloren
 Uyt mijn Schaep-stal, ofte Wey
 Door uw sorge, en geley.

Neemt d'opper-sleutel macht,
 Van 't Hemelrijck, en op het Aerdrijck houdt de wacht,
 O Simon Petre ghy mooght setten
 In mijn Kerck Ban, en Wetten:
 En al wat ghy bindt, oft doet,
 Houdt Godt voor goedt.

III. **Bekeeringe van den H. Ignatius de Loyola.**

Stem: *Cui lilia conuallum.*

IGnatius uyt edel Stam,
 En uyt vroom Helden-bloedt gesproten,
 Wierdt tusschen swaerden, vier, en vlam
 In 't velt van Mars rondom beschoten.

Als van hooger kracht
 Snel, en onverwacht
 Hem een slagh soo treft,
 Die sijn hert, en Ziel van d'aerd' opheft.
 Als van hooger kracht
 Snel, en onverwacht
 Hem een slagh soo treft,
 Die sijn aerds gemoedt, en geest tot aen den Hemel hef

Dus werd hy uyt het aerdsche stof
 Tot hooger ampt, en dienst verkoren,
 En uyt den krijgh van 's werelds hof
 Tot krijghsman van Gods rijck herboren:
 En draeft na een kroon
 Van veel meerder loon,

Dan de wereltd geeft,
Na een lauwer-krans, die eeuwich leeft.
En draeft na een kroon
Van veel meerder loon,
Dan de wereltd geeft,
Na een lauwer-krans, die eeuwich groeyt, en bloeyt, en leeft.

Ignatius die rees' om hoogh
Met volle tocht van sijn gedachten,
Na 's Hemels glorie metter oogh,
Om Godes wercken te betrachten.
En riep wat is d'aerd,
Die ons heeft gebaert,
Als ick maer aensien
Godt den hooghsten Koninck, die ick dien?

En riep wat is d'aerd',
 Die ons heeft gebaert,
 Als ick maer aensien
 Godt den hooghsten Koninck, Heer, en Schepper, die ick dien

IV.

S. Ignatius bestiert alle sijn gedachten tot meerdere eere Godts.

Stem: *Als 't begint.*

Slet hoe Ignatius vlamt door 't metael geschoten,
 Dat eertijds, soo my dunckt, Godts liefde hadt gegoten
 Al kreegh hy aen het been soo grouwelijcke sinert,
 Hy wierd' niet min gewondt, en dieper in het hert.

[D]en oorlogh seyd' hy op aen Mars, en aen Bellona,
[E]n wist een braver strijdt, als die van Pampelona,
Daer hy den Lauwerier aen sijnen vyandt nam,
Waer toe dat Caesar noyt, oft Alexander quam.

Van desen tijdt en stond, wat deed' hy doch als branden?
En sond' een Hemelsch vyer na d'heete Mooren-Landen.
Ignatius als vyer, en kan niet stille staen.
Oock daer sy werdt gebluscht, daer neemt de vlam meer aen.

Hy riep, ô grooten Godt, Jehova naem verheven!
Waerdt in een gulde Son met Paerlen rijk geschreven.
Voor wie dat altijdt knielt den eersten Cherubin,
Van wiens vyer dat brandt den hooghsten Seraphin.

Tot meerder eere Godts stell' ick mijn volck te panden.
 Tot meerder eere Godts gaen sy in woeste Landen.
 Tot meerder eere Godts en isser niet te groot:
 Tot meerder eere Godts gaen sy oock in de doodt.

V.

Blijde aenkomste van den H. Franciscus Xauerius in Indien.

Stem: *Qu' on sonn' la trompette cornette.*

Komt al Heydens scharen vergaren,
 Komt Moor, en Indiaen
 Aen uw Zee-stranden staen.
 Siet hier komt den vroomen Heldt,

Die van Godt tot u lot,
En geluck wordt aengesteld.

Hy komt door de baren gevaren,
Door storm, door windt, door doot
U helpen in den noodt.
O wat kostelijke vracht
Aen dees Kust uytgerust
Wordt geluckigh aengebracht?

Spoedt om met verlangen t'ontfangen
Godts Leeraer, en Gesant,
En biedt hem bly de handt.
Veel gelucks, die 's Hemels vyer,
En Godts licht in ons sticht
Over Zee gebracht alhier.

Maer wat wonder vreughden verheughden
Hem, als soo rijcken oost
Rijp stondt tot sijnen troost?
Het gemoedt werdt opgehoopt;
Die vol lust sonder rust
Soo veel duysent heeft gedoopt.

Stort nu u gebeden met reden,
En seght, Heer, 't is enough.
Xaeri oock enough:
Al enough, en boven kracht,
Als ghy al dit getal
Tot den Hemel hebt gebracht.

VI.**S. Franciscus Xauerius onvermoeyt in arbeydt.****Stem:** *In media Xauerius Indiae mesis ubertate.*

IN 't midden van het Indiae-Landt
 Xauerius van Godt gesonden,
 Riep door een grooten liefde-brandt
 Van 's Hemels troost geheel verslonden.
 't Is enough mijnen Godt, 't is enough,
 Bluscht desen brandt der zielen.
 't Is enough mijnen Godt, 't is enough;
 Want hy sou my vernielen.

Als tusschen het koudt sweet, en bloedt
 Ter Zee, te Landt vroom Helden beven:

Hy singht met een verheught gemoedt
In 't midden van de doot, en 't leven.
Noch al meer, mijnen Heer, noch al meer,
Lijden wil ick, en sterven.
Noch al meer, mijnen Heer, noch al meer:
Door strijdt de kroon be-erven.

Roept nu Xaueri, 't is enough,
Naer lijden komt een lanck verblijden.
Naer meer, en meer is 't eens enough;
Noyt eyndt van vreught, maer eyndt van lijden.
Meerder kruys, meerder last, noch al meer,
Al enough in wellusten,
't Is enough, al te veel, nu niet meer;
Xaueri gaet vry rusten.

VII.**H. Catharina Maget, en Martelaerse.****Stem: *Die mint die lijdt veel pijn.***A
Alexandria draeght

Den Lof van eene Maeght,

Die de Wereldt heeft veracht.

En door een vroom gemoedt

Vertreden met de voet

Al des Keysers hoogen pracht.

Het edel-rijck verstandt

Van Catharina wint

De wijste van het landt,

Oft die men inden Oosten vindt.

't Is al verloren moedt,
Wat Maximinus doet
Met belosten, oft geweldt.
Wie datter komt ten strijdt
Met liefde, of met nijdt,
Sy een yder neder velt.
Dit heeft tot haer'er baet
De Keyserin beproeft
Met loffelijck beraedt,
Al was sy om de Maeght bedroeft.

Porphyrius legt neer
U triumphant geweer:
Hier en is voor u geen kans.
Eer dat gy yet uyt recht,

Siet wie dat gy bevecht,
's Is verwinster vande mans.
Haer Hemels soete tael
Sal sonder slagh, oft wondt
U als een vinnigh stael
Geraecken binnen 's herten grondt.

Stelt al uw kracht te werck
Met raders beulen sterck
Tegen een soo vroome Maeght.
Uw Wapens sy veracht,
En met uw wreedheyt licht,
Die gy 't uwer schade draeght.
Al vait sy door het swaerd,
Godt maeckt haer lof vermaert,

Daer sy in stêe van bloedt
Met suyver melck de aerd' besproedt,

Maeckt Hemels geesten vreught,
Vereert de reyne jeught
Van Godts uytverkore Bruydt.
Op Sinas bergh vermaert
Haer lichaem brengt ter aerd
Met een Hemelsch bly geluydt.
Alexandrinsche schaer
Der Maeghden komt te gaer,
En zet de Lauwer-kroon
Voor Catharina Maeght ten toon.

VIII.**H. Barbara Maget, ende Martelaerse.**

Stem: *Komt waerde ziel die door mijn bloedt.*

DE reyne Jeught van een teer Maeght
 Met recht den groenen Lauwer draeght,
 En wordt den prijs, en kroon gegeven.
     Een Maeght, die reyn en net
     Kan als een Engel leven
     Vry van sond, of smert.

Siet eens hoe Barbara sich draeght;
 Hoe vroomen strijdt van een teer Maeght:
 Sy haelt de kroon door strijdt, en swaerden.
     Sy waeckt, sy bidt, sy lijdt,

En maeckt een krans vol waerden
Naer soo harden strijdt.

Meyndy dat Barbara eens wijckt,
Oft voor haer Vaders sweerd beswijckt,
Voor gloeyend vier, oft heete tangen,
Oft d'alderwreedste doot?
's En wordt oock niet bevangen.
Door belosten groot.

Wel aen dan Maget wijdt vermaert,
O doot verwinster onvervaert,
Wy komen tot uw voerspraeck vluchten.
Thoont een goedt gunstigh hert
Uw dienaers, die hier suchten
Vol van vrees, en smert.

Weest ons een toevlucht in den noodt,
 Eer ons bevanght d' onseker doodt,
 Die d'arme ziel van hier doet scheidt.
 Wilt ons dan eerst gespijst
 Door 't Engels Broodt, bereyden,
 En ten Hemel wijst.

IX.

H. Apolonia Maget, ende Martelaerse.

Stem: *O sol amoris.*

O Son der liefde, die met soete stralen
 Verlicht de herten, die gy tot u treckt:
 En 't Hemels vyer in ons gemoedt laet dalen,
 Daer gy den brandt van reyne min ontsteect.

Gy doet den vuylen lust
Der aerdsche liefde sterven,
En nieuwen geest, en rust
In u verwerven.

Den Mensch die schept uyt u weer nieuwe krachten,
En neemt door u een Hemels leven aen,
Die doodt, en 't aerdsche leven gaet verachten.
Als Apolonia vroom heeft gedaen:
Een Maeght die onbevreest
Door u vyer aangedrongen,
Is vol vyer, en vol geest
In 't vyer gesprongen.

Nu leeft sy in vyer, ô Godt der minnen,
Veer van het Helsche vyer, en vry van pijn,

Daer sy in vreught u eeuwigh sal beminnen,
En in uw liefde sal verslonden zijn.
O Apolonia,
Hoewel hebby verkoren
Door Godts vier, en gena,
Eeuwigh herboren.

Door uwe Sonne-strael gaen ick oock leven,
O Jesu die mijn hert, en ziel doorstraelt,
En als den Phoenix my in 't vyer begeven,
Dat ick uyt d'Aerd', en Stof werd opgehaelt;
En met een nieuwe jeught
De Wereldt afgestorven,
In ware deught, en vreught
Blijft onbedorven.

Ick wil voord aen in uwe liefde branden,
En springh met Apolonia in 't vyer,
Daer ick de kroon behael uyt uwe handen,
En door den strijdt, en doot den Lauwerier.
'k En leve nu niet meer,
Maer door u vyer herboren,
Ghy leeft in my, ô Heer,
Mijn uytverkoren.

X.**H. Emerentiana Maget, en Martelaerse.**

Ghy hebt op mijn hoofd gezet een kroone van kostelijcke gesteente. *Psalm.*
20.

Stem: *Cui lilia connallium.***Ofte, *Maria ten is noyt gehoort.***

AL is 't dat Roomen roemt haer eer
Door 't edel bloedt van strijdbaer Helden:
    Het Maeghde-bloedt geeft haer veel meer,
En doet haer lof al hooger gelden.
Boven 't Firmament staet dit Heyr bekend,
Naest by Godt ten toon,

Daer een yder krijght de Lauwer-kroon.
Maer een onder al dit gekroont getal
Fijn gesteenten draeght
Emerentiana, Emerentiana Maeght.

Sy had in Agnes haer Vriendin,
De deught in een teer jeught sien strijden,
Dus stelde sy in haren sin
Voor haren Bruyd'gom mēe te lijden.
Boven 't Firmament staet dit Heyr bekend,
Naest by Godt ten toon &c.

Sy stondt als een Pilaer geplant
In 't midden van den steenen-regen,
En uyt het Hemelsch Vaderlandt
Verwacht den Goddelijcken zegen.

Boven 't Firmament staet dit Heyr geplant,
 Naest by Godt ten toon &c.
 Doet Engels open 's Hemels wall',
 Dat Jesus sijne Bruydt siet sterven,
 Die haer in 't eeuwich leven sal
 Een Diamante-kroon doen erven.
 Boven 't Firmament staet dit Heyr bekend,
 Naest by Godt ten toon &c.

XI.

H. Gertrudis Maget, ende Abdisse.

Alle de schoonheyd des Konings Dochter is inwendig. *Psal. 44.*

Stem: Tweede Charon.

GEluckigh is der Maeghden-schaer,
 Die Godt ten dienst van sijn Altaer

In reyne trouw heeft uytverkoren.
Sy staen wel diep in sijn gemoedt
Verrijckt door pandt van 't eeuwich goedt,
En tot Godts Throon, en Kroon geboren.

Gertrudis edel-rijcke Maeght,
In dese Rey het voordeel draeght,
Uyt Konincklijke Stam gesproten.
Maer hooger eer, en meerder lof
Heeft sy by Godt in 't Hemels Hof,
Als uyt des Wereldts pracht genoten.

Sy was van hare teere jeught
Een suyver voor-beeldt in de deught
Tot nedrigheyt, en vrêe genegen.
Verstiet den rijckdom met de voet,

Den hoogen staet, en 't ydel goedt;
Dus heeft sy 't eeuwich nu verkregen.

Strijdt vroomelijck, ô reyn getal
Der Maeghden, die op 't aerdsche dal
U hert aen Godt hebt opgedragen.
Ghy zijt dat uytverkoren deel
Hem toege-eygent, om geheel
Met lijf, en ziel hem te behagen.

Wy keeren ons tot u, ô Maeght,
Gertrudis voor ons sorge draeght,
Dat d'aerdsche lust heel magh verdrieten:
Maer dat Godts liefde in ons brandt,
Tot dat ons Jesus biedt de handt,
Daer wy met u de Kroon genieten.

XII.**H. Elisabeth Koninginne.****Stem: *Simple Courante.***

MEt oorlof van Maria Maeght,
Die sonder roem den krans der Vrouwen draeght,
En wordt te recht van yder een geseyt,
Een soete Moeder van bermhertigheyt.

Gedooght dat by u werdt geset
Den lof van uw Vriendin Elisabeth.
Al was sy van een Konincklijk geslacht,
Wierd door bermhertigheyt te meer geacht.

Dees deught is met haer jeught gegroeyt,
Gelijck een Roosje in de Lenten bloeyt,

En opent sijne Blaedtjes in 't gemeen,
Soo was Elisabeth tot yder een.

De blinde dient sy tot gesicht,
De kranck', en droeve werd door haer verlicht:
En niemant was in noodt, verdriet, en smert,
Oft vond by haer een soet mildtdadigh hert.

Haer Huys was veer van ydelheyt,
Een open hof, en school van deughdsaemheyt,
Daer liefde, troost, en mildheyt woonden in
Met de bermhertigheyt haer Koningin.

O handen weerd van Godt bewaert,
In Goudt, en Diamant te zijn gepaert,
Op dat aen yder een magh zijn betoont,
Hoe de bermhertigheyt waerd is beloont.

Hemelsche Minne-suchten van Jesus, ende Godt minnende Zielen.

I.

Stem: *Als 't begint.*

KOmt Sulamite uytverkoren:
Warom vliedge toch van my,
En loopt verloren;
Komt gy zijt door my herboren:
Sult by my oock leven vry.
Gedenckt wat ick u heb gedaen,
En voor u heb geleden,
Op dat ghy soudt vry, en bly,

En vry van sonden gaen.
Kent Sulamite uwen heer,
Die oock sijn dienaers dient, en bemint.
Stelt alle uw sinnen my te beminnen
In trouwigheyt dienst, en eer.

O dwase ziel wat magh u baeten
't Ydel geniet van 't werelts goedt?
Dus will'et haten,
Eer gy dat met leedt verlaten,
En met schand', en schade moet.
Hefft toch u hert na 't eeuwich rijck,
Daer ick u sal beloonen
Na uw lust, en wensch in rust,
En vreughden eeuwiglijck.

Laet vaeren vry voor beter loon
Dees ydelheyt een niet vol verdriet.
Het saligh leven sal ick u geven
En bloeyende Lauwer-kroon.

Ick kom, ô Heere der genaeden,
En vall' uw Majesteit te voet.
Met schuldt beladen,
En belijd' al mijn misdaeden,
Vaerdigh tot mijn straff, en boet.
Ick sweyr aen u een vast verbondt,
En wil nu gaen versaecken
Dit verdomt, geblomt, vermomt
Valsch goedt, oock nu terstondt,
Om u, ô Jesu, vast by eedt,

Tot uwen dienst alleen, anders geen,
 My op te dragen na u behagen
 Van nu, en altijd bereedt.

II.

Stem: *Als 't begint.*

U Wereldt ick veracht,
 En laet uw ydel vreught,
 'k Verfoey den dwasen pracht,
 En kies' de ware deught.
 U spelen doet quelen,
 En uw lust vol onrust
 My langh vervelen. ://:

Hoe menigh dertel Hert
 Hebdy met valschen schijn

Doen suchten vol van smert
En sterven in de pijn?
Sy jagen, en dragen
Haer scha achter na
Die u behagen. ://:

De mugge swiert en vlieght
Het keers licht om, en door,
Tot dattet haer bedrieght,
En valt'er eyndigh voor.
Soo loopen met hoopen
Domme jeught, die haer vreught.
Wel dier bekoopen. ://:

'k Heb u te langh gedient,
En was vry wat te mal.

Maer nu kies' ick een vriendt,
Die my trouw wesen sal,
En mijn sinnen kan winnen
Om alleen, anders geen,
Als hem te minnen.

Ick kom tot u, ô Heer,
En laete 's wereldts lust.
Mijn hert ick tot u keer,
En soeck in u mijn rust.
Alle pijnen verdwijnen,
Als u licht, en gesicht
Op ons komt schijnen.

III.

Staet op, en komt in mijnen Hoff, mijne Suster, mijne Bruydt. *Cant. 5.*

Stem: *Repicavan.*

KOmt beminde, komt Suster waerde Bruydt,
 Staet op mijn Duyve, spoedt, en komt eens uyt,
 Dat ick met u een nieuw verbondt besluyt.
 Al de buyen van 't Noorden, en 't Zuyen
 En 's winters stuyre nachte sijn voorby.
 Siet hoe den Lenren sprejdt sijn groen tenten,
 En maeckt 't aerdrijck bly.

Laet u suchten, en bitter schreyden staen,
 Dat wy te samen mogen buyten gaen,

En ons vermaecken voor de groene laen,
Daer de Boomen staen nevens de stroomen,
En mijnen Myrrh', en Nardus light gemaeyt.
Komt siet geladen mijn Bloedt-granaden
Rond-om dicht bezaeyt,

Uytverkore, en reyne ziel, die groeyt
Door 't bloedigh sweet, en dauw van my besproeyt,
Aensiet hoe mijnen Wijngaert jeughdigh bloeyt.
Komt hier proeven met lust, en vertoeven
Den rooden stercken Most van mijnen Wijn,
Die sal u geven een nieuw soet leven
Om vernoeught te sijn.

Laet nu varen des wereldts ydel vreught
Vol leet, en vol verderff der jonge jeught,

Komt pluckt in mijnen Hof de vrucht der deught,
En ontbonden van stricken der sonden
Den waren vrydom, en gewenschte rust
Sult gy hier vinden by uw' beminden
Na uw wensch, en lust.

Soeten Jesu, ick heb uw stem gehoort:
Gy wondt mijn hert, en raeck'et door u woordt.
Ick moet nu op, ô Heer, ick moet nu voortt,
Gaen verlaten den dool-wegh, en haten
Het listigh vleyen der wellustigheyt,
Om u te minnen met hert en sinnen
Tot uw' dienst bereydt.

IV.

Ick sal hem soecken, die mijne ziel lief heeft. *Cant. 3.*

Stem: *La duchesse.*

O Jesu, minnaer van den Mensch,
Mijn hoogste goedt, u wil ick gaen beminnen
Met volle sinnen
Na mijns herten wensch.
Godlijke Son, die aardrijck komt verlichten,
Straelt in mijn ziel uw soete minnen-schichten.
Dan sal ick als een dorstigh, en doorschoten hart,

Dat spoedt na de rivier tot laesnis van sijn smart,
Door Bosch, en Bergh, en Dal u Jesu mijn beminden soecken,
En roepen over al tot dat ick neder val.

Moght ick dan vallen in uw handt
Fonteyn der min: daer soud' ick mijn hert laeven,
En niet meer draeven
Over Bergh, en Landt.
Ick soud' u mijn, en gy m'uw' liefde bieden.
'k En liet u dan mijn Godt niet meer ontvlieden.
Maer dit sijn ydel wenschen voor den lichten windt.
Mijn hert en sal niet rusten voor het hem weer vindt.
Moght ick maer eens den galm van sijne soete stem aenhooren,
En riep my Sulamiet, mijn onrust waer te niet.

Seght my eens Dochters van Sion,
 Waer is mijn lief? En weetge niet te vinden
     Mijnen beminden
     Schoonder als de Son?
 Ick besweyr u mijn soete Herderinnen,
 Seght rondt uyt waer hy is, kond gy 't versinnen.
 Ick sweyr u by de Bocken, ende Geyten van't veldt;
 En by uw Hinden, Vee, en Lammers al getelt.
 [A]lst dat gy hem ontmoet, ey doch wat sultg' hem al gaen seggen?
 Seght hem met vryen mondt, dat ick hier ligg' gewondt.

Vraeghdy meer wat is uw begeert,
 Wie is u Lief, ô schoonste van de Vrouwen;
     Dat wy 't onthouwen,

Als g' ons dus besweert?
 Mijn Liefsten, die is roodt, en blanck geboren,
 En onder duysent schoon veer uytverkoren.
 Sijn hoofd, en wesen gloeyt gelijk het sijnste goudt:
 Het hayr dat is gekrolt, en vlechten nat bedauwt.
 Sijn oogen als der Duyf, die aen de klare Water-stroomen
 In Melck gewasschen is, soo is mijn Lief gewis.

Sijn Wangen als nieuw Specery
 Op een Prieel, Lippen als Lelie-bloemen
 Die versch uytkomen,
 Als Myrrh' vloeyen zy.
 Sijn Handen als Yvoir vol Hiacynten.
 Dus mooghdy u sijn wesen vry inprinten.
 Ey lieve Susjes gaet, en maeckt dat ghy hem vindt:

'k En heb op 't aerdsche Dal voorwaer geen waerder vriendt,
Dan sal ick aen 't Geberght' van 't groene Galaad gaen rusten.
Soo ghy den Hoorn steeckt word ick haest opgeweckt.

Waer is uw' Liefsten heen gegaen,
O schoonste Bruydt, waer is hy afgeweken?
Seght ons de streken,
Wy gaen wacker aen.
Ick was in slaep, maer mijn gemoedt dat waeckte,
Dus hoorden ick een stem, die my geraeckte:
De stemme van mijn Liefsten, staende voor de deur:
Doet open soetste Bruydt, uw' Bruyd'gom staet'er veur.
Mijn Hooft is heel bedauwt, en't Hayr noch vol van nachtedruppen.
Mijn Suster, mijn Vriendin, doet op, en laet my in.

Als ick dacht hoe ick op sou staen,
En open doen; mijn kleedt was uytgetogen;
Hy was vervlogen,
En voor by gegaen.
Dus gingh ick langhs de Stadt, door Wijck, en Straten
Hem soecken, die m' in droefheyt had gelaten.
Seght Mannen die by nachte waeckt, en ronde doet,
En is u mijn beminden Vriendt doch niet ontmoet?
Als ick een weynighje van haer te rugh was afgeweken
Sagh ick hem voor my staen, en riep, ô Lief, wel aen.

My docht ick hoord' een soet geluydt
Van sijne stem, en riep my Sulamiete,
Dus ick verschiete,

En mijn kracht gingh uyt.
De Wachters die de Stadt omgaen, en ronden,
Die gaven my noch slagen toe, en wonden.
En namen mijnen Sluyer, en mijn Opper-kleedt,
En deden my in stêe van troost noch meerder leedt.
Ick sagh rondom na hem, en riep die mijne Ziel beminde.
Maer dit was al om niet; dus bleeff ick in 't verdriet.

Ey neemt my dese vryheyt af,
O Maeghde-schaer, ick moet u weer besweeren
Doet mijn begeeren,
Of ick sinck in 't graf.
Is 't dat g' hem vindt, ghy mooght hem vry wel seggen,
Hoe droef, en kranck ghy my hier hebt sien leggen.
Terwijle sal ick hier gaen suchten uytter hert,

En halen een droef klachtje op in mijne smert.
Ick moet aen Bosch, en Boom mijn droevigh leedt, en weedom klagen,
Dat ick u niet en vind', ô Jesu, die ick min.

V.**Hert-suchten der Godt-minnende Ziele.**

Stem: *O waerde ziel die door mijn bloedt.*

O Waerden Godt, mijn 'Herder soet,
Ist u vermaeck, dat gy my doet?
Hoe langh sulde my noch beproeven?
't Is enough liefste vriendt,

Wilt my niet meer bedroeven,
Die u soo bemint.

Weet gy niet hoe ick achter landt
Door Bosch, en Velden 't alle kant
U na gejaeght heb mijn beminden?
Ick raeck ten eynde siet.
Laet Jesu, laet u vinden:
Eyndicht mijn verdriet.

O Waerde kindt, g' hebt mijn gemoedt
Gewondt met een der oogen soet,
En met een hayr van uw hals- vlechten.
Laet ons nu weyden gaen,
Daer mijne fruyt-gerechten
Myrrh', en Nardus staen.

Staet op mijn duyf, mijn schoone komt,
En weest voord'aen niet meer beschromt:
Den Winter is voorby, en Regen.

Mijn Boomgaert staet en bloeyt
Met Hemels dauw, en zegen,
Die seer weeld'righ groeyt.

Ah hoe speelt toch mijn hert, en sin,
Als of ick sagh, dien ick bemin?
Ten sijn maer droomende gedachten.

Soo wordt een teer gemoedt
Vol troost, en soete klachten
Door Godts min gevoedt.

VI.**Aenroepinge van Godts hulpe, ende genade inden gemeynen noodt.****Stem: *Als 't begint.***

O Grooten Godt, ô Heere der Heykrachten,
Laet uw gedachten hoogsten Heer van Sabaoth
Op uw Kerck, en uyt verkoren Volck
Door uw genade krachtigh nederdaelen,
Datse van u niet en dwaelen,
Weyrt van haer dees duyster wolck.
Slaet neer van hoogh op ons uw oogh,
En hoort ons beden aen eer wy vergaen,

Die hier 't alle kant in Oorloghs noodt
Staen omringelt torter doodt,
En roepen tot u Heer met droever hert.
Beschermt u Volck, en Kerck, en troost hun smert.

Sendt neer op d'aerd uw stercke Leger schaeren;
Die ons bewaeren tegen 't kryghs geweld vergaert:
En wel eertijts door uw maght verplet
Heel Legers hebt in vlucht, en neer geslaegen
En u Volck oock vry van plaegen
Uyt haers vyands, handt gezet.
Toont Heer uw maght, en houdt de wacht.
Die hooghmoedt, en geweld ter aerde velt.
Neemt uw wapens, en schildt in de handt
Tot ous hulp, en onderstandt:

Want in u Heer is ons betrouw, en rust,
Die 't vyer der Oorlogh dempen kont, en bluscht.

Komt suyver Arck, en Moeder der genade,
Eer 't wordt te spade tot beschermingh van uw Kerck,
Dattet heyligh Huys van uwen Soon
Door roovery onteert niet werd geschonden,
Maer sijn leeringh magh verkonden,
En sijn heerlickheit vertoon,
Dan sullen wy gerust, en bly
Uw' hoogen Naem, ô Heer, verheffen meer,
En die maecken over al vermaert
Boven, om, en onder d'Aerd':
Dat oock aen 't Crystalijne Firmament
Uw goedheit, en uw macht gantsch zy bekend.

VII.

Stem: *Ceulx qui vont à la guerre.*

SPaert ons Heer der genaden,
 Laet dalen u gesicht,
 En dees swaer straf verlicht,
 Bereydt om ons misdaden.
 Wy roepen uyt dit dal der tranen,
 O Heer verhoort u Volck.
 Van ons weyrt, van ons weyrt
 d'Oorloghs sweerd, Blixem, en Donder-wolck,

Suldy noch langh gedoogen
 Uw' Kerck van Wolven wreedt

Te sien in druck, en leedt
Met onbermhertig' oogen?
O Jesu Herder, die uw Schapen
Belooft hebt by te staen,
Staet ons by, staet ons by,
Eer wy nu sonder u al vergaen.

Tot u wy ons dan keeren,
Beschermer van ons al:
Want u Gemeente sal
Met danckbaerheit u eeren.
En wilt ons toch na recht niet straffen,
Maer onser al ontfermt.
Heer genaed', Heer genaed',
Keert uw straff van ons af, en beschermt.

VIII.

Dat Godt opstae, ende sijne vyanden verstroyt werden. *Psalm. 67.*

Stem: *Al was ick Heer, mijn schepter is berooft.*

Staet op, ô Heer, en Godt van Israël,
 Drijft den vyandt af, en krachten van de Hel.
     Laetse versuchten
     Al die u haten, ô Godt,
     En voor u aenschijn vluchten,
     Al die smaden u gebodt.
 Staet op, en siet uw Dienaers in 't verdriet,
     En toont uw' macht
     Met onverwinbaer kracht.
 Breght al haer trots geweldt te niet.

Doet hun als roock verdwijnen in de Locht,
Die door Wêer en Windt wordt gantsch te niet gebracht.

Datse wech vloeyen
Als sachten Wasch voor de vlam,
En die uw Kerck vermoeyen,
Maecktse nedrigh, dweegh, en tam.
Toont dat ghy zijt, die vyands haet, en nijdt,
En 't Helsch geweldt
In d'Afgrondt nedervelt,
En over 't Aerdrijck heerschappijt.

Stroyt alle Volck, dat t'onrecht Wapens roert,
Ende met ontsagh uw' Blixems tegen voert,
Gaet hun ontmoeten,
En slaetse neder ter aerd',

Tot voetbanck uwer voeten,
 Maer uw' Kerck, en Dienaers spaert.
 Dan sullen wy uw macht, en heerschappy
 Met sanck, en lof
 Tot boven 't Hemelsch' Hof
 Verheffen Heer, en leven vry.

IX.

Jesus, en Maria toevlucht in den noodt.

Stem: *O schoteltje.*

O Jesu Herder goedt,
 Uw' Schapen toch behoedt
 Eer dat de Wolven wreedt
 Haer schade doen, of leedt.

O Heer, siet ons ellenden aen:
Helpt ons eer wy te gronde gaen,
Die t'alle kant omringelt staen,
O Jesu reyckt uw' handt.
Wee ons! staet voor uw' Kerck, en Landt.

Maria Moeder Maeght
Oock voor ons sorge draeght.
Toont dat ghy Moeder zijt
In desen noodt, en tijdt.
O Moeder der bermhertigheyt,
Aensiet ons met medoogenthey, t,
Die macht hebt by Godts Majesteyt.
Maria ons verhoort,
O Maeght! doet ons een krachtigh woordt.

O Jesu Godes Soon,
Laet uyt uw Vaders Throon
Hier op ons gaen van hoogh
Een medelijgend' oogh.
O Heer, siet ons ellenden aen,
Helpt ons eer wy verloren gaen.
Die t'alle kant omringelt staen.
O Jesu reyckt uw handt;
Wee ons! staet voor uw Kerck, en Landt.

Maria Koningin,
En Moeder vol van min,
Die by Godts Throone sit,
En voor uw Dienaers bidt.
O Moeder der bermhertigheyt,

Aensiet ons met medoogenthey,
Die macht hebt by Godts Majesteyt;
Maria ons verhoort,
O Maeght! doet ons een krachtigh woordt.

Wy bidden u te gaer,
O aldersoetste Paer!
Heer Jesu; Moeder Maeght,
Die tot ons liefde draeght.
O Jesu toont uw' opper-macht.
Maria houdt voor ons de wacht.
Staet beyde tegen d'Helsche kracht,
Soon, Moeder: 't is u werck,
En strijdt voor uw Gemeent', en Kerck.

X.**Herders-dicht.**

**Daphnis en Lycidas openbaren t'samen hare soete Hemelsche
gedachten aen den Tijber-vloedt.**

Stem: *Souffrez beaulx jeulx pleins de charmes.*

Onlangs was ick wat geseten
Aen den Roomschen Tijber-vloedt,
Om den tijdt wat te vergeten
En te troosten mijn gemoedt:
Phoebus quam van hoog geredē
Met sijn blaeckende gesicht:
Haestigh wilden hy beneden,
Daer hy d'ander aerdt verlicht.

Om sijn vlam wat te vermijden
Rustenick by de rivier
Daer veel bomen staen bezijden,
En oock menigen lauwrier.

[I]ck was soo in 't gras gelegen
 Hoorde spreken daer omtrent.
 Lycidas quam Daphnis tegen
 Daer te landen wel bekend.

Herders beyde, beyde vrienden
 Die malkanderen om Godt,
 Maer Godt boven al beminden
 Levende naer sijn gebodt.
 Daphnis was soo soet in 't singen
 Op sijn seven-pypigh-riet:
 Al de schapen dêe hy springen,
 Yder onder sijn gebiedt.

Lycidas en was niet minder
 Wel ervaren ende wijs
 Hy is dickwils als verwinder
 't Huis gekeert met eer en prijs.
 Beyde aerdich in het dichten
 Vol van goddelijcken brandt:
 Dit betoonen dese schichten,
 Die sy schoten aen het strandt.

Ick sagh haer tot praten voegen
 Luttel stappen van mijn rust:
 Maer kroop naerder met vernoegen
 Om te vollen mijnen lust.
 Daphnis was voor uyt in 't spreken,
 Lycidas die volghde naer.

D'een wist d' ander t'onderbrekē;
Noydt en spraecken sy te gaer.

Daph.

Lycida laet ons beginnen,
Maer van Godt sing ick voor al,
Daer na moght gy wat versinnen,
Dat u best gelieven sal.
Godt is Schepper van ons allen,
Die de Werelt heeft gesticht:
Die ons Huttjens en ons Stallen
Met den Sonnen schijn verlicht.

Lyc.

Hy is oorspronck van mijn leven
Al mijn dichten moeten hem
Altijt loven, altijt geven
D'eerste toonen van mijn stem.
Weest getuygen Lauwerieren,
En gy Tyber draeght dit mēe:
Dat ick Godt altijt wil vieren
Soo te landt als in de stēe.

Daph.

Siet hoe dat de boomen groeyen,
Hoe groen dat de velden staen:
Siet de wijngaert ranckē bloeyē:
Godt die heeft dit al gedaen.
't Is het maecksel van sijn handē,
Ist dat hy hem tegen stelt,
Niet en sal der op de landen,
Noch yet groeyen op het veldt.

Lyc.

Siet hoe dat de heete dagen,
 En de dorr' bedorven locht
 't Gras verdroogen, beestenplagen:
 Niet en worter voortgebracht.
 't Is sijn werck: maer met sijn zegen
 Soo gy wilt maekt d'aerd' weer groen:
 Hy kan seynde verschen regen,
 En de sluyse, open doen.

Daph.

Schorfte doet de schapen sterven,
 Mist die schaed de kerssenboom,
 Regen doet den oost bederven.
 Quaet is jonkheyt sonder toom.
 Salich die sijn jonge jaren
 Heeft gehouden in den bandt:
 Wyser om sich te bewaren;
 Vanden vuylen minnen brandt.

Lyc.

Bietjens, blommetjens en kruyden,
 Sijn soet inden lenten tijdt,
 Met den soelen soeten Zuyden.
 Daphni soeter gy my sijt.
 Daphni gy light in mijn sinnen,
 Die soo haest my hebt gekent,
 Leerde my God eerst beminnen:
 Dus heb ick u ingeprent.

Daph.

In mijn mannelijke dagē
 En bleef ick noydt wel te pas:
 Niet en kost my meer behagen
 Als het geen my schadigh was.
 Ah wat sinneloose lusten,
 Saten in dit ydel hert?
 Noyt sy mijnē dorst en blusten,
 Maer vermeerderde mijn smert.

Lyc.

Als de hayren my eerst quamen
 Groyende rondtom de mondt
 Sagh ons Sequana te samen.
 Salich uur, die ons soo vondt.
 Daer ick door u soete treken,
 En dat minnelijck gelaet
 Wierd' met liefde gansch om steken.
 Die my noodt uyt 't hert en gaet.

Daph.

Jonge gasten, vromeleden
 Houdt de Schuppen in de handt,
 Laet, die wilt, ton oorlogh tredē,
 Blijft gy ploegen op het landt.
 Luttel deught sal u toch leeren,
 Mars de goddeloosen Godt
 Booser suldy wederkeeren,
 Ydel, op geblaesen sot.

LYC.

Soekte groene vette weydē
 Oft den koelen water vloedt?

Wilt u Schapen doch niet leyden
 Naer de Bergen onbehoedt.
 Op dees Bergen wolven loopen,
 Op dees Bergen sagh ick lest
 Herders liggen, schapē stroopen.
 By den Tyber is het best.

Daph.

Ah hoe mager sijn de koeyen
 Van ons Buer-Man Coridon!
 Slap van uyer, sonder groeyen:
 Ander spannen als een ton.
 Coridon en wilt niet geven,
 Noch aen Godt, noch aen sijn kerck:
 Coridon is los van leven:
 Godt die loont hem naer sijn werck.

Lyc.

AEgons lammers sietmen spelen,
 Sietmen suygen aen de Borst;
 Geen van duysent sietmen quelē,
 't Sy van honger, of van dorst.
 Somers, winters AEgons beesten
 Geven melck, en worden sterck:
 AEgon dient Godt aldermeest, en
 Godt die loont hem voor sijn werck.

Daph.

Lieffelijk is ons de lenten
 Met haer reukig-bloeme-kleed,
 Als het aerdrijk sijn groen tentē
 Spant tot jeders lust bereedt.

Soet den herft is met sijn vrugtē
 Als sijn druyven sappich staen.
 Maer seer slegt sijn dees genugtē,
 Siedy haren Schepper aen.

Lyc.

Siet den blauwen Hemel blincken
 Met sijn gulde Sonne-licht,
 Hy doet ons de oogen pincken;
 En doet krencken ons gesicht.
 Wildy sien hoe schoon by nagtē
 Blinckt de silver-sterre-baen.
 Gy sult die oock leelijck achten
 Siedy maer den Schepperaen.

Daph.

Phoebus die siet alle sakē,
 En de locht verbreydt haer wijt.
 Maer daer geen van twee ken naken,
 Is Godt binnen 't aller tijdt.
 Sot, die uyt sijn oog wilt vliedē,
 Om soo sijne straf 't ontgaen:
 Hy siet al het quaet geschieden,
 Hoe bedeckt het wort gedaen.

Lyc.

Yder dinck weet sig te stierē
 Tot sijn woōstēe groot en klein,
 Visschen 't water, d'aerd de dierē,
 Maer den mensch moet hooger sijn.
 Sijne rust plaets is hier boven

Daer hy Godt gedurigh siet.
 Te vergeefts plant hy schoon hoven,
 Ten is hier sijn wooningh niet.

Daph.

Ah hoe kort sijn al mijn dagen,
 Hoe snel loopense voor by?
 't Schijnt sy worden voorts gejagen,
 Luttel telder ick voor my.
 't Meeste deel heb ick verloren
 Met onnutte ledigheid;
 Van dat ick eerst was geboren
 Leerde quisten mijnen tijdt.

Lyc.

Al sijn wy hier luttel jaren,
 Siet wat dat de liefde doet:
 Eenen dagh sal hem beswaren,
 Die haer in sijn herte voedt.
 Teere roosjens gaen beswijcken
 Als de Son te vlamlich schijnt:
 Wasch moet voor het vier gaen strijcken.
 Die Godt mint veel eer verdwijnt.

Daph.

Wel aen Lycida soet sterven,
 Daer de liefde pijlen sendt,
 Dese doot doet ons beërven
 Een nieuw leven sonder endt.

Soo sien wy de soete blomen,
 En het rot verstorven gras
 Met de lenten weder komen
 Schoonder als 't te voren was.

Lyc.

Titer haest u haelt de moeders
 Hoort de lammers bleten toch:
 Roept hier oock u ander broeders,
 Want sy haecken, naer het sogh
 Maer gelijk de lammers suchten
 Als de moeder van haer is,
 Soo gaen ick vol ongenuchten,
 Als ick mijnen Godt gemis.

Daph.

Segh my Lycida de redē,
 Hoe ons Lands-lie soo verblijdt
 Dansten met fraey kroonē hedē?

Lyc.

Om den natten lenten tijdt;
 Die het landt sal vruchtbaer maken,
 En doet hopen schoonen oost.

Daph.

Ick hoop oock by Godt te naken
 Dees hoop' is hier mijnen troost.

Lyc.

't Is my al te lanck te wachten
 Phoebus wagen gaet te traegh
 En sijn suster-maen by nachten.

Hoort dog hemels hoe ik klaeg.
 Phoebe doet u paerden vliegen,
 Spant oock Pegasus te gaer.
 De planeten my bedriegen,
 Een uyr is my wel een jaer.

Daph.

Wie sal oyt den visch vervullen,
 Met den souden water-dranck?
 Koeyen altijd eten sullen,
 Vogels leven by den sanck.
 Liefde kan my niet genoeghen,
 Hoe sy mijn siel heeter maeckt.
 Noch meer viers wil ick daer voegen
 Tot dat sy in brandt geraeckt.

Lyc.

Rijpe druyve vreesen 't slagē
 Van het kantigh hagel-zaet.
 Voor de wilgen en teer hagen
 Sijn de Noorde-winden quaet.
 Ick word oock te seer bestreden
 Met het krachtigh liefde vonck:
 Onlanghs vlamde my de leden
 Soo dat ick ter aerde sonck.

Daph.

Liefde Godts kan 't beste weten
 Met wat winste dat hy leeft:
 Sijnen oogst is ongemeten,
 Die hem altijd vruchten geeft,
 Dikwils wort dē Boer bedrogē,

Al is't dat hy neerstigh zaeyt,
 Het word al in d'Aerd gesogen,
 Hy en vindt niet dat hy maeyt.

Lyc.

Liefde Gods kan beste spreken
 Hoe hy uyt dit leven scheydt.
 Liefde doet dē draet wel brekē,
 Maer ons tot het eeuwig leydt.
 Dit is alle mijn verlangen,
 Dat ick door haer schichtē sterf:
 Schiet al, brandt al, komt my prangen,
 Als ick d'eeuwigheyt beērf.
 Lycidas had lest gesongen
 Maer dus quam hier Thyrsis aē,
 Sy sijn samen opgesprongen,
 En in tijds naer huys gegaen.
 Thyrsis schapen moesten drinkē,
 Thyrsis maektē groot gerucht,
 Thyrsis dēe den horen klinken,
 Thyrsis roofden mijn genucht.

Ick had noch wel willen hooren
 't Speet my dat den avont quam,
 En dat Thysis haer quam stoorē:
 Dus mijn gangē thuiswart nam.
 Maer dees soete Minne-dichten
 Saten my soo in den sin,
 Die mijn swaer gemoed verlichten,
 En beswaerden niet-te-min.

Gedachtenisse der overledene, geloovige, ende boet-schuldige Zielen.

I.

Stem: *Als 't begint.*

KOm siet eens, kom siet eens vrienden al,
Die op de werelddt leven
Dit vlamigh traenen-dal,
Gy sult van vreesse beven.
Slaet eens uw oogen neer op dit vier, ende pijn;
Gy sult van stonden aen ://:
Ons wel bermhertigh zijn.

Wy leefden, wy leefden op der aerd,
 In u Huys, Landt, en Kercken,
 Maer hebben daer vergaert
 Meer quaed', als goede wercken.
 Ah beter hadden wy ons goedt, en waerden tijdt
 Besteedt tot ziel randzoen ://:
 Oock voor een die hier lijdt.

Hoe grooten, hoe grooten danck, en loon
 Hadden wy nu gekregen:
 Voor 't vier de glorie-kroon,
 Voor straffe Godes Zegen.
 O menschen wist gy maer wat vreught een ziel geschiedt,
 Die gy door uwen dienst ://:
 Verlost uyt dit verdriet.

Gh'en soudt toch, gh'en soudt toch dagh noch uyr
 Ons langer laeten branden,
 In dit verslindend' vuyr,
 Maer reycken ons de handen.
 Geen Sondagh gingh voor by den eersten vande maendt,
 Of wierd tot onsen troost ://:
 Ten kercken dienst gebaent.

O vrienden, ô vrienden onbedacht,
 Hoe suldet noch beklaegen,
 Die ons soo weynigh acht,
 Als gy den last sult dragen,
 En roepen sonder hulp in soo een fellen brandt?
 Te recht wordt hy versuymt ://:
 Die weygert onderstandt.

II.

Stem: *Al was ick Heer, mijn Schepter is berooft.*

HOe onbedaght
 Verquist den mensch sijn tijdt,
     En weynigh acht
 Wat straf een ziele lijdt?
     Die nu moet derven
 Door eygen schuldt, en misdaedt
     De hemelrijkse erven
 In ellend, en droeven staet.
 Een uyr is hier soo kostelijck, en dier,
     En maeckt u vry
     Van swaere slaverny,
 En 't onverdragelijckste vyer.

Ah wat een vreught
Gevoelt een ziel, die magh
Bly', en verheught
Aenschouwen dien dagh
Door uw gebeden,
En door uw wercken, ô mensch,
Het Hemelrijck in treden,
En genieten haren wensch.
Uyt haer gemoedt sal noyt vergaen de boet
En deughdsaem werck
Van u in huys, of kerck
Gedaen by Godt voor 't eeuwich goedt.

Laet eens u hert
Neer dalen onder d'aerd,

En sien de smert
Van die daer sijn beswaert,
En noch beladen
Met een swaer pack, ende schuldt,
Gestraft om haer misdaden;
Gy haer wel ontfermen sult.
Sy roepen staegh, ô mensch die traegh
Den tijdt verquist;
Dat gy ons lijden wist,
Verloste ons van dese plaegh.

III.

Stem: *O waerde ziel die door mijn bloedt.*

Wanneer, ô Heer, sal eens den dagh
Verschijnen, dat ick rusten magh,

En uyt dees bittre pijn genomen
Voor u aenschijn, en throon
In't Hemelrijck bly komen
Tot de glorie-kroon?

Hoe heb ick los; en onbedacht
Mijn ziel in dit verdriet gebragt,
En uyt des Hemels vreught gesloten
In dees gevangenis,
Daer ick langh had genoten
d' Eeuwig erffenis!

Sal niemandt mijns gedachtigh sijn,
En eens verlossen uyt de pijn
Van desen brandt, en grouwsaem hitten,
Oock niet die nu mijn goedt,

En arbeydts vrucht besitten
't Naeste vleesch, en bloedt?

Veel beter had ick dat bestelt,
En voor mijn schulden aengetelt
Tot een ranzoen van mijn misdaden:
Dan had ick voor mijn doot
Gewonnen Godts genaden
Vry van lijdens noodt.

O blijden Sondagh vande maendt,
Die yder tot ons hulp vermaent:
Wat vreught sou mijn hert overvlieten,
Als ick door Christi spijs
De eerste moght genieten
't Hemels paradijs.

EYNDE.

Tafel der Sangh-Dichten, en Stemmen.

Hoogh-tijdt der Geboorte onses Heere Jesu Christi.

I. O Eeuwigen Godt. Stem: Pag. <i>Benedicta sit.</i>	3
II. Laet de trompetten slaen. St. <i>Als 't begint.</i>	4
III. Ah wat melody. St. <i>Als 't begint.</i>	6
IV. Noyt lichter en noyt. St. <i>Als Daphne d' overschoone Maeght.</i>	9
V. Tyter siet die sterre. St. <i>Qu'on son la trompette, cornette.</i>	12
VI. Op herdertjens. St. <i>Den donderdag legt my soo diep.</i>	15
VII. Glorie en lof uyt. St. <i>Reveillez vous bell' endormie.</i>	16
VIII. Als de Son uyt d'oogen was verdwenen. St. <i>Eerste Carilene.</i>	18
IX. O nacht, ô blijden nacht. St. <i>Als 't begint.</i>	21
X. Hoort gloria singen. St. <i>Als 't begint.</i>	24
XI. Verblijd u aerde. St. <i>O quam incunda!</i>	26
XII. Zijt wellekom groot Kind. St. <i>Amour pardonne moy.</i>	28
XIII. Groote Godt, was uwe liefde. St. <i>Jesu in quid in amoribus est.</i>	29
XIV. Weest verblijd over een. St. <i>Compaginon depuis quelque jours.</i>	31

XV. Hoogsten Schepper. St. <i>Als 't begint.</i>	33
XVI. Zijt wellekom ô Jesu soet. St. <i>Dat ick een honingh bieke waer.</i>	36
XVII. Godt en mensch die wordt. St. <i>Al die in de werelt woelen.</i>	38

XVIII. Naer dat eens uyt des hemels zalen. St. <i>La Suedoise</i> .	41
XIX. Singht lof, en glorie. St. <i>Courante</i> <i>la Reyne</i> .	44
XX. Gy zijt ons Prins en Heer. St. <i>Cingite</i> <i>floribus</i> .	40
XXI. Wy groeten u ô eeuwich woordt. St. <i>Gallas il n' est plus</i> .	48
XXII. Uwe liefde is te groot. St. <i>La</i> <i>Princesse</i> .	50
XXIII. Ick groet u Jesu. St. <i>Ambrosianae</i> <i>laudes canite</i> .	53
XXIV. Staet op Jerusalem. St. <i>Cessez</i> <i>mon chaste Seraphin</i> .	55
XXV. Siet eens Jerusalem. St. <i>Petite</i> <i>Alteze</i> .	56
Hoogh-tijdt en Feest-dagh van Paeschen.	
I. Den blijden Paeschen. St. <i>O quam</i> <i>amabilis es Jesu</i> .	59
II. Den droeven dagh is nu voorby. St. <i>Gallas il n' est plus</i> .	62
III. Komt vry u verblijden. St. <i>Qu'on</i> <i>sonn' la trompette</i> .	64
Hemel-vaert onses Heere Jesu Christi.	
Geeft volle feest geluyt. St. <i>Laet de</i> <i>trompette slaen</i> .	67
Pinxter Feest-dagh van Godt den H. Ceest.	
I. Daelt neer vertrooster. St. <i>Petit brisacq</i> .	69
II. Den Hemel open stond. St. <i>Laet de</i> <i>trompetten slaen</i> .	71
III. O Geest der lichten. St. <i>De Son aen</i> <i>'t klimmen</i> .	73
Ter eere der alderheylighste Dryvuldigheyt.	
Grooten Godt, en Heer van al. St. <i>Bel-Iris</i> .	75

Lof-dichten ter eere van 't hooghwaerdigh H. Sacrament des Autaers.

- I. O Jesu weest gegroet. Sr. *Mijn schoonste Phyllida.* 77
- II. O Hemels Broodt. St. *O quam amabilis es Jesu.* 79
- III. O Jesu die ons mededeelt. St. *La bovinette.* 82
- IV. Besluyt u Jesu. St. *Enfermes moy dans vostre coeur.* 85
- V. Godt der liefde. St. *Repicavan.* 87
- VI. Wy vallen voor u neer. St. *Gallas il n' est plus.* 89
- VII. O Heer! wat is den mensch. St *En sin avecque.* 92
- VIII. Wat wonderbare werck. St. *O Phaëton. Of Nieuwe most.* 94
- IX. Hoe schroomelijck was Godt. St. *Tweede Charon.* 97
- X. Komt swacke Zielen. St. *Komt waerde ziel die door.* 99
- XI. Den Boom des Levens. St. *Claire's fonteynes.* 102
- XII. Hoe magh oyt. St. *Jesus mi, quid in amoribus est?* 104
- XIII. O wat een waerden schat. St. *O quam amabilis.* 106
- XIV. O Godt, wat is den mensch. St. *Amour pardonne moy.* 108
- XV. Komt al die beladen. St. *Courante Bourbon.* 110
- XVI. Veel gelucks Vrienden. St. *Wellekom kindeken Jesu.* 113
- XVII. Ah wat een soet vermaeck. St. *La merveilliere.* 116
- XVIII. Siet Heer, in 't duyster woudt. St. *Als ick te recht bedenck.* 118
- XIX. Heer Jesu, die ons uyt de slaverny. St. *Quid martis tenent.* 121

- XX. Lofzy u bloedigh Offerande. St. *Wy* 123
armezielen.
- XXI. Wie had verwacht? St. *O Sol* 125
amoris.
- XXII. Hoe wonder zijn u wercken. St. *O* 128
dulcis esca coeli.
- XXIII. O Minnacr van den mensch. St. 131
O mensche siet hier.
- XXIV. Hoogh verheven Sacrament. St. 134
Bel-Iris.
- XXV. Jesu Heer der genaden. St. 136
Amaryllis. Of Sulamite.
- Lof-sangen ter eere vande alderh. Maget Maria, Moeder Godts.
- I. Komt blijde Maeghde-Choor. St. 139
Maeckt plaets &c.
- II. Alderreynste Maeght. St. *Herders en* 143
Herderinnetjens.
- III. Maria Lust-hof van den Heer. St. 147
Gallas il n' est plus.
- IV. Maria Maeght besloten Hof. St. 149
Simple courante.
- V. Maria Moeder der genaden. St. 151
Sarabande.
- VI. Een Konincklijck geslacht. St. *Petit* 153
Alteze.
- VII. Veel Maeghden rijck vermaert. St. 155
O schoon Europa.
- VIII. Maria Maget uytverkoren. St. *La* 158
Suedoise.
- IX. O schoon, en onbevleekte Maen. St. 160
Cui assimilabo te?
- X. Maria Moeder Maeght. St. *O mensch,* 162
siet hier den mensch.
- XI. Maria spiegel heel volmaeckt. St. *La* 164
duchesse.
- XII. Wy groeten u, ô Maeght. St. *O Jesu* 166
weest gegroet.

- XIII. Laet ons Jesu lof. St. *Souffrez* 169
beaulx jeulx pleins.
- XIV. Maria ten is noyt gehoort. St. *Cui* 172
lilia convallium.

- XV. Stelt gy Seraphinsche tongen. St. *Als 't begint.* 174
- XVI. Schoon boven alle schoon. St. *Als 's begint.* 176
- XVII. Maria Koningin. St. *La Robertine.* 179
- XVIII. In Hemel, en aerd'. St. *O menschen wel aen.* 181
- XIX. Maria laet uw oogen. St. *O quam amalibis es Jesu.* 183
- XX. O wat Hemels vreught. St. *O wat melody.* 184
- XXI. O Maria Moeder Maeght. St. *Derde Carilene.* 187
- XXII. Siet ons ongenuchten. St. *Tyter siet de sterre.* 190
- XXIII. Maria Maeght een yder. St. *Carthuyser Bruyn.* 192
- XXIV. Moeder Maeght van soete vrêe. St. *Bel Iris.* 194
- XXV. Maria Maeght schoon lelie blom. St. *O Coridon.* 197
- Lof, ende Feest der Heyligen inden Hemel.
- I. O Hemels Vaderlandt. St. *Den nieuwen most.* 202
- II. Godts Soon verheven. St. *de son aen 't klimmen.* 204
- III. Ignatius uyt edel stam. St. *Cui lilia convallium.* 297
- IV. Siet hoe Ignatius vlamt. St. *Als 't begint.* 210
- V. Komt al Heydens scharen. St. *Qu'on son la trompette.* 212
- VI. In 't midden van het Indie-lant. St. *In media Xauerius.* 215
- VII. Alexandria draeght. St. *Die mint die lydt veel.* 217
- VIII. De reyne jeught van een. St. *O waerde ziel.* 221

X. Al ist dat Roomen roemt. St. *Cui lilia* 227
convallium.

XI. Geluckigh is der Maeghden schaer. 229
St. *Tweede Charon.*

XII. Met oorlof van Maria Maeght. St. 232
Simple Courante.

Hemelsche Minne-suchten van Jesus, ende Godt minnende Zielen.

I. Komt Sulamite uytverkoren. St. *Als 't* 234
begint.

II. U Werelt ick veracht. St. *Als 't begint.* 237

III. Komt beminde, komt suster. St. 245
Repicavan.

IV. O Jesu minnaer van den mensch. St. 240
La duchesse.

V. O waerden Godt. St. *O waerde ziel,* 250
die door mijn.

VI. O grooten Godt, ô Heere der 253
heyrkrachten. St. *Als 't begint.*

VII. Spaert ons Heer der genaden. St. 256
Ceulx qui vont à la guerre.

VIII. Staet op, ô Heer. St. *Al was ick* 258
Heer, mijn schepter is berooft.

IX. O Jesu Herder goedt. St. *O schoteltje.* 260

X. Onlangs als ick was geseten. St. 264
Souffrez beaulx jeulx.

Gedachtenis der overledene, en boet schuldige Zielen.

I. Komt siet eers, komt siet eens. stem. 275
Als 't begint.

II. Hoe onbedacht. stem. *Al was ick Heer,* 278
mijn schepter is berooft.

III. Wanneer, ô Heer sal eens. stem. *O* 280
waerde ziel die door.

EYNDE.